

எழுத்து

(சார்பெழுத்துகள் : ஐகார, ஔகார, மகர, ஆய்தக் குறுக்கங்கள்)

உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பதினெட்டும் ஆக முப்பது எழுத்துகளை முதலெழுத்துகள் எனவும், அவற்றைச் சார்ந்து வரும் எழுத்துகளைச் சார்பெழுத்துகள் எனவும் முன் வகுப்புகளில் கற்றறிந்தோம். இனி ஐகார, ஔகார, ஆய்த, மகரக் குறுக்கங்கள் பற்றிக் காண்போம்.

1. ஐகாரக்குறுக்கம்

'ஐ' என்னும் நெட்டெழுத்தைத் தனியாக ஒலித்துப் பாருங்கள். அது, தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவிலிருந்து குறையாமல் ஒலிக்கும். ஆனால், இவ்வெழுத்தைச் (ஐ) சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் ஈற்றிலும் வருமாறு எழுதி ஒலித்துப் பாருங்கள். அஃது, ஒலி குறைந்து ஒலிப்பதனை உணர்வீர்.

- ஐம்பது - சொல்லுக்கு முதலில் வந்து ஒன்றரை மாத்திரையாகக் குறைந்தது
தலைவன் - சொல்லுக்கு இடையில் வந்து ஒரு மாத்திரையாகக் குறைந்தது
கடலை - சொல்லுக்கு ஈற்றில் வந்து ஒரு மாத்திரையாகக் குறைந்தது

இவ்வாறு சொல்லுக்கு முதல், இடை, கடை ஆகிய மூவிடங்களில் வரும் ஐகாரம் தன் மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் ஐகாரம் ஐகாரக்குறுக்கம் எனப்படும்.

2. ஔகாரக்குறுக்கம்

'ஔ' என்னும் நெடில் எழுத்தும், 'ஐ' என்னும் நெட்டெழுத்தைப்போலவே தனியாக ஒலிக்கும்போது, இரண்டு மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிப்பதில்லை. ஆனால், சொல்லுக்கு முதலில் மட்டுமே வரும் ஔகாரம் ஒன்றரை மாத்திரை அளவினதாய்க் குறைந்து ஒலிக்கும். அதுவே ஔகாரக்குறுக்கம் எனப்படும்.

(எ-டு) ஔவை, வெளவால் - ஒன்றரை மாத்திரையாகக் குறைந்தது.

சொல்லுக்கு இடையிலும் இறுதியிலும் ஔகாரம் வராது.

தற்குட் டளபொழி ஐம்மூ வழியும்

நையும், ஔவும் முதலற் றாகும்

- நன்னூல், 95

3. மகரக்குறுக்கம்

'ம்' என்னும் மெய்யெழுத்து தன் மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலித்தல் மகரக்குறுக்கம் எனப்படும். அதாவது, 'ம்' என்னும் மெய்யெழுத்து, செய்யுளில் தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து, கால் மாத்திரை அளவாகக் குறைந்து ஒலிக்கும்.

(எ.கா.) போலும் - போல்ம் - போன்ம்

மருளும் - மருள்ம் - மருண்ம்

அ) செய்யுளில் இடம்பெறும் போலும், மருளும் ஆகிய மகர ஈற்றுச் சொற்கள், ஈற்றுயல் உகரங் கெட்டு, போல்ம், மருள்ம் என்றாகிப் பின் போன்ம், மருண்ம் எனத் திரியும். இவ்வாறு திரியும் னகர, ணகரங்களின் முன்னுள்ள மகரம், தன் அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து கால் மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கும்.

ஆ) மகர ஈற்றுச்சொல் முன் வகர (வ்) முதல்மொழி வந்து சேரும்போது, நிலைமொழி மகரம் குறைந்து ஒலிக்கும்.

(எ.கா.) வரும் + வண்டி = வரும் வண்டி. 'ம்' தன் அரை மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து, கால் மாத்திரையாக ஒலிக்கும். (வரும் - இது மகர ஈற்று நிலைமொழி. வண்டி இது 'வ்' என்னும் வகர முதல் மொழி.)

இவ்விரண்டு இடங்களிலும் குறைந்து ஒலிக்கும் மகரமே மகரக்குறுக்கம் எனப்படும்.

4. ஆய்தக்குறுக்கம்

ஆய்தம் + குறுக்கம் = ஆய்தக்குறுக்கம். ('ஃ' என்னும் எழுத்து குறைந்து ஒலிப்பது.) நிலைமொழியில் தனிக்குறிலை அடுத்து வரும் லகர, ளகரங்கள் வருமொழியிலுள்ள தகரத்தோடு (த்) சேரும்போது ஆய்தமாகத் திரியும். இவ்வாறு, புணர்ச்சியில் திரிந்த ஆய்தம் தன் அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து கால் மாத்திரை அளவாக ஒலிக்கும். அதுவே ஆய்தக்குறுக்கம் எனப்படும். பிறகு, வருமொழியிலுள்ள தகரம் (த்) நிலைமொழிக்கேற்ப ளகரமாக (ற்) வும், டகரமாகவும் (ட்) மாறிப் புணரும்.

(எ.கா.) கல் + தீது = கஃறீது, முள் + தீது = முஃடீது.

மொழித்திறன் பயிற்சி

சொற்றொடர் வகைகள்

1. செய்தித்தொடர்

அ) பரிதிமாற் கலைஞர் மதுரைக்கருகில் உள்ள விளாச்சேரியில் பிறந்தார்.

ஆ) திருவள்ளூர் திருக்குறளை இயற்றினார்.

இவ்விரு தொடர்களும் செய்திகளைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றன. இவ்வாறு, ஒரு கருத்தினைச் செய்தியாகத் தெரிவிப்பது செய்தித்தொடர் எனப்படும்.

2. வினாத்தொடர்

அ) எழில், என்ன சாப்பிட்டாய்?

ஆ) அன்பரசி, நேற்று நீ ஏன் பள்ளிக்கு வரவில்லை?

இ) எங்கே செல்கிறாய்?

இவ்வாறு வினாப்பொருளைத் தரும் தொடர், வினாத்தொடர் எனப்படும். என்ன? ஏன்? எங்கே? எப்படி? முதலிய வினாச்சொற்கள் வினாத்தொடரில் அமையும்.

3. உணர்ச்சித்தொடர்

நீங்கள் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள பூண்டி ஏரியைப்பார்த்ததுண்டா? அதனைப்பார்த்ததும் உங்களுக்குத் தோன்றியது என்ன?

‘அடேயப்பா! எவ்வளவு பெரிய ஏரி!’

கண்ணகியும் கயல்விழியும் பாதையில் நடந்துகொண்டே பேசிச் செல்கின்றனர். கயல்விழியின் காலில் முள் ஆழமாகக் குத்திவிட்டது. உடனே, அவள் எவ்வாறு அலறியிருப்பாள்?

“ஐயோ, முள் குத்திவிட்டதே!”

இவ்வாறு நாம் பேசும் செய்திகள் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் தொடர்களாக அமைந்தால், அவற்றை உணர்ச்சித் தொடர்கள் என்கிறோம்.

மகிழ்ச்சி, வியப்பு, துன்பம் முதலிய உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுமாறு அமைவது, உணர்ச்சித் தொடர்.

என்னே என்னும் சொல்லை வியப்புக் குறித்தும், அந்தோ என்னும் சொல்லைத் துன்பம் குறித்தும் சொற்றொடர்களில் அமைத்துக் காட்டலாம்.

(எ-டு) என்னே, இமயமலையின் உயரம்!

அந்தோ, நாய் வண்டியில் அடிபட்டுவிட்டதே!

4. கட்டளைத்தொடர்

நீ பள்ளிக்குப் புறப்படும்போது, உன்னிடம் அம்மா கூறுவது என்ன?

பார்த்துப் போ, கவனமாகப் படி என்றுதானே.

இவ்வாறு, ஒரு செயல் அல்லது சில செயல்களைப் பின்பற்றும்படி ஆணையிட்டுக் கூறுவது, கட்டளைத்தொடர்.

5. தனிநிலைத்தொடர்

1. அழகன் பாடம் எழுதுகிறான்.

2. மா, பலா, வாழை ஆகியன முக்கனிகள்.

இத்தொடர்களில் முதல் தொடரில் அழகன் என்பது எழுவாய். இரண்டாம் தொடரில் மா, பலா, வாழை என்பன எழுவாய்கள்.

இவ்வாறாக, ஓர் எழுவாய் அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுவாய்கள் ஒரு பயனிலையைக் கொண்டுமுடிவது, தனிநிலைத்தொடர்.

6. தொடர்நிலைத்தொடர்

கார்மேகம் கடுமையாக உழைத்தார்: அதனால், வாழ்வில் உயர்ந்தார்.

நேற்று மழை பெய்தது; அதனால், ஏரி குளங்கள் நிரம்பின.

இவ்வாறு, ஓர் எழுவாய் பல பயனிலைகளைக்கொண்டு முடிவது தொடர்நிலைத்தொடர். தொடர்நிலைத்தொடர்கள் அதனால், ஆகையால், ஏனெனில் முதலிய இணைப்புச்சொற்களைப் பெற்று வரும்.

7. கலவைத்தொடர்

1. நேற்று புயல் வீசியதால், பள்ளிக்கு விடுமுறை.

2. முருகன், இரவும் பகலும் அயராது படித்ததால் கூடுதல் மதிப்பெண்கள் பெற்றான்.

இவ்வாறு, ஒரு தனிச்சொற்றொடர் ஒன்று அல்லது அதற்குமேற்பட்ட துணைத் தொடர்களுடன் கலந்து வருவது, கலவைத்தொடர்.

8. செய்வினைத்தொடர்

“குடியரசுத் தலைவர் உலகத் தமிழ் மாநாட்டைத் தொடங்கிவைத்தார்.” இத்தொடரில்,
குடியரசுத் தலைவர் - எழுவாய்
உலகத் தமிழ் மாநாடு - செயப்படுபொருள்
தொடங்கிவைத்தார் - பயனிலை

இவ்வாறாக எழுவாய், செய்யும் வினையைக் கொண்டு முடியும் தொடர் செய்வினைத் தொடர் எனப்படும். செயப்படுபொருளோடு இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு (ஐ) வெளிப்பட்டு வரும். சில தொடர்களில் மறைந்தும் வரும்.

9. செயப்பாட்டு வினைத்தொடர் (செயப்படுபொருள் வினைச்சொல்லைக்கொண்டு முடிவது)

உலகத்தமிழ் மாநாடு குடியரசுத் தலைவரால் தொடங்கி வைக்கப்பெற்றது.

இத்தொடரில் சொற்கள் செயப்படுபொருள், எழுவாய், பயனிலை என்னும் வரிசையில் அமைந்துள்ளன. எழுவாயோடு ‘ஆல்’ என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் உள்ளது. இவ்வகைத் தொடர்களில் பயனிலையோடு படு, பட்டது, பெறு, பெற்றது என்னும் துணைவினைகளுள் ஒன்று சேர்ந்து வரும்.

10. தன்வினைத்தொடர் (எழுவாய், தானே செய்யும் தொழிலை உணர்த்துவது)

பாத்திமா திருக்குறள் கற்றாள்.

இத்தொடரிலுள்ள பாத்திமா என்னும் எழுவாய், ஒரு செயலைத் தானே செய்வதனால், இது தன்வினைத்தொடராகும்.

11. பிறவினைத்தொடர் (எழுவாய், ஒரு செயலைப் பிறரைக்கொண்டு செய்விப்பது)

பாத்திமா திருக்குறள் கற்பித்தாள்.

இது பிறவினைத்தொடர். பாத்திமா என்னும் எழுவாய், அச்செயலைப் பிறரைக் கொண்டு செய்விப்பதனால், இது பிறவினைத்தொடராகும்.

12. நேர்கூற்றுத்தொடர் (ஒருவர் பேசுவதை, அவர் பேசியபடியே கூறுவது)

ஆசிரியர், “மாணவர்களே, நாளை ஒழுக்கமுடைமையில் குறள்கள் ஐந்தனைப் படித்து வருக”, என்றார். இவ்வாறு ஆசிரியர், மாணவர்களிடம் கூறிய இத்தொடர் நேர்கூற்றுத் தொடராகும்.

இதில் மேற்கோள் குறிகள் இடம்பெறும்; தன்மை, முன்னிலைப் பெயர்கள் இடம்பெறும்; இங்கு, இப்போது, இவை எனச் சுட்டுப்பெயர்கள் வரும்; நேற்று, இன்று, நாளை எனக் காலப்பெயர்களும் வரும்.

(எ.கா.) தேன்மொழி பொன்னியிடம், “நான், நாளை மதுரைக்குச் செல்வேன்” என்றாள்.

13. அயற்கூற்றுத்தொடர்

ஒருவர் அல்லது பலரின் உரையாடல்களை அயலார் கூறுவதுபோல் அமைப்பது, அயற்கூற்றுத்தொடர். பொன்னியிடம் தேன்மொழி, தான் மறுநாள் மதுரைக்குச் செல்வதாகக் கூறினாள்.

அயற்கூற்றில் மேற்கோள் குறிகள் வாரா; இக்கூற்றில் தன்மை, முன்னிலைப் பெயர்கள், படர்க்கைப் பெயர்களாக மாறும்; சுட்டுப்பெயர்கள் அது, அவை, அங்கே என மாறும்; கலைப்பெயர்கள் அந்நாள், மறுநாள் என மாறும்; என்று, ஆக என்னும் இணைப்புச்சொற்களும் இடம்பெறும்.

௩. உடன்பாட்டுத்தொடர்

செயல் அல்லது தொழில் நிகழ்வதை நேர்மறையாக உணர்த்துவது, உடன்பாட்டுத் தொடர். கலைச்செல்வி கட்டுரை எழுதினாள்.

௪. எதிர்மறைத்தொடர்

கலைச்செல்வி கட்டுரை எழுதிலள்.

இத்தொடரில், கலைச்செல்வி கட்டுரை எழுதவில்லை எனச் செயல் நிகழாமையைக் கூறுவதனால், இஃது எதிர்மறைத்தொடர்.

௫. பொருள்மாறா எதிர்மறைத்தொடர்

கலைச்செல்வி கட்டுரை எழுதாமல் இராள்.

கலைச்செல்வி கட்டுரை எழுதினாள் என்னும் தொடர் உடன்பாட்டுத்தொடர். கலைச்செல்வி கட்டுரை எழுதவில்லை என்பது இதற்கான எதிர்மறைத்தொடர்.

மேலே உள்ள உடன்பாட்டுத்தொடரை பொருள்மாறா எதிர்மறைத்தொடராக மாற்ற வேண்டுமானால், அதனை இரண்டு எதிர்மறைகளைக்கொண்ட தொடராகக், கலைச்செல்வி கட்டுரை எழுதாமல் இராள் என மாற்றுதல்வேண்டும். இதற்குக் கலைச்செல்வி கட்டுரை எழுதினாள் என்பதே பொருள் என்பதனால், இது பொருள்மாறா எதிர்மறைத்தொடர் எனப்படுகிறது.

இரண்டு எதிர்மறைச்சொற்கள் சேர்ந்து வந்தால், அஃது உடன்பாட்டுப் பொருளைத் தரும்.

சொல்

ஓர் எழுத்து, தனியாகவோ பல எழுத்துகள் தொடர்ந்தோ பொருள் தருவது சொல் எனப்படும். பதம், மொழி, கிளவி என்பன ஒருபொருள் தரும் பல சொற்கள்.

பதம் - பகுபதம் (பகுக்கவியலும் பதம்); பகாப்பதம் (பகுக்கவியலாப் பதம்)

மொழி - தனிமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி

கிளவி - இரட்டைக்கிளவி (இரட்டைச்சொல்)

(எ.கா.) 1. பூ, கை, தா, வா - இவை ஒரெழுத்துச் சொற்கள்.

2. மண், மாந்தர், நடந்தனர் - இவை இரண்டு முதலாகப் பல எழுத்துகள் தொடர்ந்த சொற்கள்.

மூவகை மொழிகள்

மொழி தனிமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என மூவகைப்படும்.

1. தனிமொழி

ஒரு சொல் தனித்து நின்று பொருளை உணர்த்துவது, தனிமொழி.

(எ.கா.) வா, கண், செய்தான்.

2. தொடர்மொழி

இரண்டு அல்லது அதற்குமேற்பட்ட சொற்கள் தொடர்ந்துவந்து பொருளை உணர்த்துவது தொடர்மொழி.

(எ.கா.) 1. படம் பார்த்தான்.

2. பசுவும் கன்றும் தோட்டத்தில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

3. பொதுமொழி

ஒரு சொல் தனித்து நின்று ஒரு பொருளையும், அச்சொல்லே பிரிந்து நின்று வேறு பொருளையும் தந்து, தனிமொழிக்கும் தொடர்மொழிக்கும் பொதுவாய் அமைவது, பொதுமொழி.

(எ.கா.) அந்தமான்

‘அந்தமான்’ என்பது ஒரு தீவையும், அச்சொல்லே அந்த + மான் எனப் பிரிந்து நின்று, அந்த மான் (விலங்கு) என வேறுபொருளையும் தருகின்றது.

இதேபோல், பலகை, வைகை, தாமரை, வேங்கை முதலியன பொதுமொழியாக வருவதை

அறிக.

ஒருமொழி ஒருபொருள் னவாம் தொடர்மொழி
பலபொரு ளன்பொது இருமையும் ஏற்பன.

– நன்னூல், 260

வினைச்சொல்

இராமன் வந்தான். கண்ணன் நடந்தான்.

இத்தொடர்களில் இராமன், கண்ணன் என்பன பெயர்ச்சொற்கள். அவையே எழுவாய்களாகவும் உள்ளன. வந்தான், நடந்தான் ஆகிய சொற்கள் வருவதும், நடப்பதும் ஆகிய செயல்களைக் குறிப்பதால், இவை வினைச்சொற்கள். இவையே பயனிலைகளாகவும் (முடிக்கும் சொற்களாகவும்) உள்ளன. இவ்வாறு, எழுவாய் செய்யும் செயல் அல்லது தொழிலைக் குறிக்கும் சொற்கள் வினைச்சொற்கள்.

வினைமுற்று

அருளரசு வந்தான். வளவன் நடந்தான்.

இத்தொடர்களில் வந்தான், நடந்தான் என்னும் வினைச்சொற்களின் பொருள் முற்றுப்பெற்று வந்துள்ளன. இவ்வாறு, தன்பொருளில் முற்றுப்பெற்று வந்துள்ள வினைச்சொற்களை வினைமுற்றுகள் என்பர். இது முற்றுவினை எனவும் வழங்கப்படும்.

‘வந்தான், நடந்தான்’ என்னும் வினைமுற்றுகள் ‘ஆன்’ என்னும் விசுதி பெற்றுள்ளதால், உயர்திணையையும், ஆண்பாலையும், ஒருமை என்ற எண்ணையும், படர்க்கை இடத்தையும், உணர்த்துகின்றன. ‘த்’ என்ற இடைநிலை வந்துள்ளதால் (நட + த் (ந்) + த் + ஆன்); (வா (வ) + த் (ந்) + த் + ஆன்) இஃது இறந்த காலத்தையும் உணர்த்துகிறது.

வினைமுற்று எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் அமையும்; முக்காலங்களில் ஒன்றை உணர்த்தும்; திணை, பால், எண், இடங்களைக் காட்டும். இவ்வினைமுற்று தெரிநிலை வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று என இருவகைப்படும்.

தெரிநிலை வினைமுற்று

செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்னும் ஆறனையும் தெரிவித்துக் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவது தெரிநிலை வினைமுற்று.

(எ.கா.)

உழுதான்

செய்பவன்	-	உழவன்
கருவி	-	கலப்பை
நிலம்	-	வயல்
செயல்	-	உழுதல்
காலம்	-	இறந்தகாலம்
செய்பொருள்	-	புழுதியாதல்

செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம்

செய்பொருள் ஆறும் தருவது வினையே.

– நன்னூல், 320

குறிப்பு வினைமுற்று

பொருள்முதல் ஆறனையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு, முன் சொல்லப்பட்ட செய்பவன் முதலான ஆறனுள் கருத்தா ஒன்றனை மட்டும் தெரிவித்துக் காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டும் வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று எனப்படும்.

அவன் பொன்னன்	-	பொன்னை உடையவன்	-	பொருள்
அவன் விழுப்புரத்தான்	-	விழுப்புரத்தில் வாழ்பவன்	-	இடம்
அவன் சித்திரையான்	-	சித்திரையில் பிறந்தவன்	-	காலம்
அவன் கண்ணன்	-	கண்களை உடையவன்	-	சினை
அவன் நல்லன்	-	நல்ல இயல்புகளை உடையவன்	-	குணம்
அவன் உழவன்	-	உழுதலைச் செய்பவன்	-	தொழில்

பொருள்முதல் ஆறினும் தோற்றிமுன் ஆறனுள் வினைமுதல் மாத்திரை விளக்கல் வினைக்குறிப்பே. - நன்னூல், 321

அவன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் வந்த 'பொன்னன்' என்பதே குறிப்பு வினை ஆகும். பொன்னை உடையவனாய் இருந்தான், இருக்கின்றான், இருப்பான் எனப் பொன்னன் என்பது முக்காலத்தையும் குறிப்பாக உணர்த்துகிறது.

எச்சம்

கயல்விழி படித்தாள். கோதை சென்றாள்.

இத்தொடர்களில் படித்தாள், சென்றாள் என்பன வினைமுற்றுகள்.

இவ்வினைமுற்றுகள் சில இடங்களில் 'ஆள்' என்னும் விசுதி குறைந்து படித்த சென்ற எனவும், படித்து, சென்று எனவும் வரும். இச்சொற்கள் பொருளில் முற்றுப்பெறாத (முழுமையடையாத) வினைச்சொற்கள்; ஆதலால், எச்சம் எனப்படும்; அல்லது வினைமுற்றின் (ஆள்) விசுதி குறைந்து நிற்கும் சொல்லே எச்சம் எனப்படும்.

பெயரெச்சம்

படித்த கயல்விழி. சென்ற கோதை.

படித்த, சென்ற என்னும் முற்றுப்பெறாத எச்சவினைகள் கயல்விழி, கோதை எனப் பெயரைக்கொண்டு முடிந்ததால் அவை பெயரெச்சங்கள் எனப்படும். அஃதாவது, ஓர் எச்சவினை பெயரைக்கொண்டு முடிந்தால், அது பெயரெச்சம் எனப்படும். இப்பெயரெச்சம் காலவகையால் மூவகைப்படும்.

1. இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் - படித்த கயல்விழி, சென்ற கோதை
2. நிகழ்காலப் பெயரெச்சம் - படிக்கின்ற கயல்விழி, செல்கின்ற கோதை.
3. எதிர்காலப் பெயரெச்சம் - படிக்கும் கயல்விழி, செல்லும் கோதை

இது தெரிநிலைப் பெயரெச்சம், குறிப்புப் பெயரெச்சம் என இருவகைப்படும்.

தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்

வந்த பையனைப் பார்த்துக் கண்ணன் நின்றான்.

இத்தொடரில் வந்த என்பது பையன் என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிவதால், பெயரெச்சம் எனப்படும். செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்பன முறையே முக்காலத்திற்கும் உரிய பெயரெச்ச வாய்பாடுகள். இவை முக்காலத்தையும் செயலையும் வெளிப்படையாகக் காட்டிச் செய்பவன் முதலான ஆறும் எஞ்சி நிற்கும். இவை உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் வரும்.

(எ-டு) உண்ட இளங்கோவன்.

செய்பவன்	-	இளங்கோவன்
கருவி	-	கலம்
நிலம்	-	வீடு
செயல்	-	உண்ணுதல்
காலம்	-	இறந்த காலம்
செய்பொருள்	-	சோறு

உண்கின்ற இளங்கோவன், உண்ணும் இளங்கோவன் என நிகழ்காலம், எதிர்காலம் காட்டும் பெயரெச்சங்களையும் மேற்கண்டவாறே பொருத்திக் காணலாம்.

உடன்பாடு - எதிர்மறை

(எ.கா.) உண்ட இளங்கோவன் - உண்ணாத இளங்கோவன்

குறிப்புப் பெயரெச்சம்

காலத்தையோ செயலையோ உணர்த்தாமல் பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று, பெயர்ச்சொல்லைக்கொண்டு முடியும் எச்சம், குறிப்புப் பெயரெச்சம் எனப்படும்.

(எ.கா.) நல்ல பையன்

இத்தொடரில் நல்ல என்னும் சொல் காலத்தையோ செயலையோ உணர்த்தாமல், பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று, பெயர்ச்சொல்லைக்கொண்டு முடிந்துள்ளது. இது காலத்தைக் (இன்று நல்ல பையன், நேற்று நல்ல பையன், நாளை நல்ல பையன்) குறிப்பால் உணர்த்தும்.

உடன்பாடு - எதிர்மறை

(எ.கா.) நல்ல மாணவன் - தீய மாணவன்

வினையெச்சம்

முற்றுப்பெறாத வினைச்சொற்கள் (எச்சங்கள்) வேறொரு வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தால், அது வினையெச்சம் எனப்படும்.

(எ.கா.) படித்து வந்தான், பாடக் கேட்டான், ஓடிச் சென்றான், போய்ப் பார்த்தான்.

அஃதாவது, ஓர் எச்சவினை, வினையைக்கொண்டு முடிந்தால், அது வினையெச்சம் எனப்படும். இவ்வினையெச்சம் காலவகையால் மூவகைப்படும்.

1. இறந்தகால வினையெச்சம் - படித்து வந்தான், ஓடிச் சென்றான்.
2. நிகழ்கால வினையெச்சம் - படித்து வருகின்றான், ஓடிச் செல்கின்றான்.
3. எதிர்கால வினையெச்சம் - படித்து வருவான், ஓடிச் செல்வான்.

இவ்வினையெச்சமும் தெரிநிலை வினையெச்சம், குறிப்பு வினையெச்சம் என இருவகைப்படும். பெயரெச்சத்தில் எச்சங்கள் மட்டுமே செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் எனக் காலத்துக்கேற்ப மாறும்; பெயர்கள் மாறா. வினையெச்சத்தில் எச்சங்கள் மாறா. மேலே காட்டியதுபோல அவை முக்கால வினைமுற்றுகளையும் பெற்றுவரும்.

தெரிநிலை வினையெச்சம்

படித்துத் தேறினான்

படிக்கச் செல்கின்றான்

இத்தொடர்களில் படித்து, படிக்க என்னும் சொற்கள் எச்ச வினையாய் நின்று காலத்தைக் காட்டித் தேறினான், செல்கின்றான் ஆகிய வினைமுற்றுகளைக் கொண்டு பொருள் முடிவு பெறுகின்றன. இவ்வாறு காலத்தையும், செயலையும் உணர்த்தி வினைமுற்றைக் கொண்டு முடியும் எச்சவினை, தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படும்.

குறிப்பு வினையெச்சம்

மெல்லப் பேசினான்.

கண்ணன் நோயின்றி வாழ்ந்தான்.

இவ்விரு தொடர்களிலும் உள்ள மெல்ல, இன்றி என்னும் எச்ச வினைச்சொற்கள் காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாமல், பண்பினை உணர்த்தி நின்று, வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்துள்ளன. ஆகையால், இவை குறிப்பு வினையெச்சம் எனப்படும்.

முற்றெச்சம்

மைதிலி வந்தனள் பாடினள்.

முருகன் படித்தனன் தேறினன்.

இத்தொடர்களில், வந்தனள், படித்தனன் என்னும் வினைமுற்றுகள் வந்து, படித்து என்னும் வினையெச்சப் பொருள்களில் நின்று, வேறு வினைமுற்றுகளைக் கொண்டு முடிந்துள்ளன. இவ்வாறு ஒரு வினைமுற்றுச் சொல், எச்சப்பொருளில் வந்து, மற்றொரு வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிவதே முற்றெச்சம் எனப்படும்.

மொழித்திறன் பயிற்சி

தொகைச்சொல்

கனிகளுள் எவற்றை முக்கனி எனக் குறிப்பிடுகிறோம்?

மா, பலா, வாழை.

முக்கனி என்பது தொகைச்சொல் எனப்படும். தொகை என்னும் சொல்லுக்குத் தொகுத்தல் என்பது பொருள். சில தொகைச்சொற்களை விரித்துக் காண்போம்.

இருவினை - நல்வினை, தீவினை; தன்வினை, பிறவினை

இருதினை - உயர்தினை, அஃறினை; அகத்தினை, புறத்தினை.

முத்தமிழ்	- இயல், இசை, நாடகம்
முப்பால்	- அறம், பொருள், இன்பம்.
முவிடம்	- தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை.
முவேந்தர்	- சேரர், சோழர், பாண்டியர்.
நாற்றிசை	- கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு.
நானிலம்	- குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்.
ஐந்திணை	- குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை.
ஐம்பால்	- ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால்.
ஐம்புலன்	- தொடுஉணர்வு, உண்ணல், மோத்தல், காணல், கேட்டல்.
ஐம்பொறி	- மெய், வாய், மூக்கு, கண், செவி.

பொது

எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம் ஆகிய இரண்டிலும் கூறப்படாத பொதுவான செய்திகள் சொல்லப்படுவதால், இது பொது என அழைக்கப்படுகிறது.

1. வெளிப்படை, குறிப்பு

1. உலகிலேயே பண்பாட்டில் தமிழ்நாடுதான் தலைசிறந்து விளங்குகின்றது.
2. பூப்பந்து விளையாட்டில் தமிழ்நாடு முதலிடம் பெற்றது.

இவ்விரு தொடர்களையும் படித்துப் பாருங்கள். இரு தொடர்களிலும் தமிழ்நாடு என்னும் சொல் வந்துள்ளதைக் கவனியுங்கள்.

முதல் தொடரில் வந்துள்ள தமிழ்நாடு என்னும் சொல் வெளிப்படையாக இடத்தைக் குறித்து வந்துள்ளது.

இரண்டாம் தொடரில், தமிழ்நாடு என்பது ஆகுபெயராய் நின்று குறிப்பால் தமிழ்நாட்டு விளையாட்டு வீரர்களைக் குறிக்கிறது.

இவ்வாறு, வெளிப்படையாகத் தன்பொருளை உணர்த்தும் சொல் வெளிப்படை எனவும், ஒரு தொடர் முன்னும் பின்னும் வருகின்ற சொற்கள் உணர்த்தும் குறிப்பால் ஒரு பொருளைத் தருவது குறிப்பு எனவும் கூறுவர்.

2. குறிப்புச்சொற்கள்

ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரச்சொல், தகுதிவழக்குச்சொல், ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை, வினைக்குறிப்புச் சொல், முதற்குறிப்புச் சொல், தொகைக்குறிப்புச் சொல் போன்றவை குறிப்பால் பொருள் தரும் சொற்களாம்.

ஒன்றொழி பொதுச்சொல்

உயர்திணை, அஃறிணை ஆகிய இரண்டிலும் பொதுவான சொற்கள் உண்டு. ஒரு சொல், தொடரில் முன்னும் பின்னும் வரும் சொற்களின் தொடர்பாலும், குறிப்பாலும் ஒரு பாலை நீக்கி, மற்றொருபாலைச் சுட்டும். அதற்கு, ஒன்றொழி பொதுச்சொல் என்பது பெயர்.

உயர்திணையில்.

- (எ-டு) 1. வீட்டின்முன் ஐவர் கோலமிட்டனர்.
2. நாட்டைக் காக்க ஐவர் போர்க்களம் சென்றனர்.

முதல் தொடரில் வந்துள்ள ஐவர் என்னும் பொதுச்சொல் கோலமிட்டனர் என்னும் குறிப்பால் ஆண்பாலை நீக்கிப் பெண்பாலை உணர்த்தி நின்றது. இரண்டாம் தொடரிலுள்ள

ஐவர் என்னும் பொதுச் சொல், போர்க்களம் என்னும் சொல்லின் குறிப்பால் பெண்பாலை விடுத்து, ஆண்பாலை மட்டும் உணர்த்தி நின்றது.

அஃறிணையில்.

(எ-டு) 1. இம்மாடு வயலில் உழுகிறது. 2. இம்மாடு பால் கறக்கிறது.

முதல் தொடரில் வந்துள்ள 'மாடு' என்னும் பொதுச் சொல் உழுகிறது என்னும் வினைக்குறிப்பால் காளைமாட்டையும், இரண்டாவது தொடரில் வரும் 'மாடு' என்னும் பொதுச்சொல் கறக்கிறது என்னும் வினைக்குறிப்பால், பசுமாட்டையும் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு, ஒரு பொதுச்சொல் முன்பின் சேர்ந்து வரும் சொல்லின் குறிப்பால் ஆண்பாலையோ பெண்பாலையோ உணர்த்தி வருவது ஒன்றொழி பொதுச்சொல் எனப்படும்.

ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரம் தகுதி
ஆகு பெயர்அன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதல்தொகை குறிப்போ டின்ன பிறவும்
குறிப்பின் தருமொழி அல்லன வெளிப்படை. - நன்னூல், 269

3. இனங்குறித்தல்

கதிர்வேல் வெற்றிலை தின்றான்.

இத்தொடர், கதிர்வேல் வெற்றிலை மட்டுமா தின்றான். வெற்றிலையோடு அதற்கு இனமான பாக்கு, சுண்ணாம்பு முதலானவற்றையும் சேர்த்துத் தின்றான் எனப் பொருள்படுகிறது.

இவ்வாறு ஒருசொல், தன்பொருளையும் குறித்துத் தனக்கு இனமான பொருளையும் குறித்து வருவது இனங்குறித்தல் எனப்படும்.

ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே. - நன்னூல், 359

4. அடுக்குத்தொடர்

அசைநிலைக்கும், விரைவு, சினம், மகிழ்ச்சி, அச்சம், துன்பம் முதலிய பொருள் நிலைக்கும், செய்யுளில் இசையை நிறைவு செய்வதற்கும் இரண்டு, மூன்று, நான்குமுறை அடுக்கி வருவது அடுக்குத்தொடர் எனப்படும்.

(எ-டு)	1. அன்றே அன்றே	-	அசைநிலை
	2. போ போ	-	விரைவு
	3. எறி எறி	-	சினம்
	4. வருக வருக	-	மகிழ்ச்சி
	5. தீ தீ தீ	-	அச்சம்
	6. நொந்தேன் நொந்தேன்	-	துன்பம்
	7. கோடி கோடி கோடி கோடியே	-	இசை நிறை

அசைநிலை பொருள்நிலை இசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு மூன்று நான் கெல்லை முறை அடுக்கும். - நன்னூல், 395

5. இரட்டைக்கிளவி

இரட்டித்து நின்று பொருள் உணர்த்தும் சொற்கள் இரட்டித்தே வரும்; பிரித்தால் பொருள் தராது; இதனை இரட்டைக்கிளவி என்பர். (கிளவி - சொல்) இரட்டைக் கிளவி - இரண்டு சொல்.

(எ-டு) 1. பாவை, படபடவெனப் பேசினாள்.

2. கலா, கலகலவெனச் சிரித்தாள்.

இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா - நன்னூல், 396

அடுக்குத்தொடருக்கும் இரட்டைக்கிளவிக்கும் உள்ள வேறுபாடு

அடுக்குத்தொடர்

1. சொற்கள் தனித்தனியே நிற்கும்.
2. பிரித்தால் பொருள் தரும்.
3. இரண்டு, மூன்று, நான்கு முறை அடுக்கி வரும்.
4. விரைவு, அச்சம், வெகுளி, மகிழ்ச்சி முதலிய பொருள்களில் வரும்.

இரட்டைக்கிளவி

1. சொற்கள் ஒன்றுபட்டு நிற்கும்.
2. பிரித்தால் பொருள் தராது.
3. இரட்டித்தே வரும்.
4. இசை, குறிப்பு, பண்பு பற்றி வரும்.

புணர்ச்சி

நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்தும் வருமொழியின் முதல் எழுத்தும் சேர்வது புணர்ச்சி எனப்படும். இவ்வாறு இருசொற்கள் சேரும்போது எவ்வித மாற்றமும் இன்றி, இயல்பாகச் சேர்வது இயல்புபுணர்ச்சி.

(எ.கா.) பொன் + வளையல் = பொன்வளையல்.

இருசொற்கள் சேரும்போது தோன்றல், கெடுதல், திரிதல் ஆகிய மாற்றங்கள் ஏற்படுமாயின் அவற்றை **விகாரப்புணர்ச்சி** என்பர்.

(எ.கா.) 1. வாழை + பழம் = வாழைப்பழம் - தோன்றல்
2. மரம் + வேர் = மரவேர் - கெடுதல்
3. பொன் + குடம் = பொற்குடம் - திரிதல்

இவை குறித்த விளக்கங்களை முன்வகுப்பில் பெற்றீர்கள். இப்போது திசைப்பெயர்ப் புணர்ச்சி, பண்புப்பெயர்ப் புணர்ச்சி, மகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி ஆகியன குறித்துக் காண்போம்.

அ) திசைப்பெயர்ப் புணர்ச்சி

முதன்மைத் திசைகள் நான்கு. அவை கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு ஆகியன. திசைப்பெயர்களோடு திசைப்பெயரும், பிறபெயரும் சேர்வது **திசைப்பெயர்ப் புணர்ச்சி** எனப்படும்.

1. வடக்கு + கிழக்கு = வடகிழக்கு
வடக்கு + மேற்கு = வடமேற்கு

வடக்கு என்னும் நிலைமொழி கிழக்கு, மேற்கு என்னும் வருமொழிகளோடு சேரும்போது நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்துகளான **க், கு** நீங்கிப் புணர்ந்தது.

2. தெற்கு + மேற்கு = தென்மேற்கு
தெற்கு + கிழக்கு = தென்கிழக்கு

தெற்கு என்னும் திசைப்பெயரோடு மேற்கு, கிழக்கு என்னும் திசைப்பெயர்கள் சேரும்போது, நிலைமொழியின் இறுதியிலுள்ள **கு** நீங்கும்; பிறகு **றகர மெய் னகரமாகிப்** புணரும்.

ஆ) திசைப்பெயரோடு பிற பெயர்களின் புணர்ச்சி

1. வடக்கு + மலை = வடமலை.

இதில் நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்துகளான க், கு ஆகியன இரண்டும் நீங்கிப் புணர்ந்தது.

2. தெற்கு + திசை = தென்திசை.

இதில் நிலைமொழியின் இறுதியாகிய கு நீங்கியது; அதன் அயல் எழுத்தான ற் - ன் ஆக மாறிப் புணர்ந்தது.

3. கிழக்கு + நாடு = கீழ்நாடு.

இங்கு நிலைமொழியின் இறுதியாகிய க்கு நீங்கி, ழு என்னும் உயிர்மெய்யில் (ழு + அ) அகரம் நீங்கி, கி என்னும் முதல் எழுத்து கீ என நீண்டு, கீழ் + நாடு - கீழ்நாடு எனப் புணர்ந்தது.

4. மேற்கு + நாடு = மேல்நாடு, மேனாடு.

நிலைமொழியில் கு நீங்கியது. அதன் அயலெழுத்தான ற் - ல் ஆக மாறி மேல் + நாடு = மேல்நாடு எனவும், ற் - ன் ஆக மாறி மேல் + நாடு = மேனாடு எனவும் இருவகையில் புணர்ந்தன.

திசையொடு திசையும் பிறவும் சேரின்
நிலையீற்று உயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலும் ஆம்பிற. - நன்னூல், 186

இ) பண்புப்பெயர்ப் புணர்ச்சி

நிறம், சுவை, அளவு, வடிவம் ஆகியன குறித்து வரும் சொற்கள் பண்புப் பெயர்களாம். செம்மை, சிறுமை, சேய்மை, நன்மை, இளமை, புதுமை போல்வனவும் இவற்றுக்குரிய எதிர்ச்சொற்களும் இவைபோன்ற பிறவும் மையீற்றுப் பண்புப்பெயர்கள் எனப்படும்.

1. கருவிழி = கருமை + விழி - கரு + விழி = கருவிழி

ஈறுபோதல் என்னும் விதிப்படி நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து மை நீங்கிப் புணர்ந்தது.

2. பெரியன் = பெருமை + அன் - பெரு + அன்; பெரி + அன்;
பெரி + ய் + அன் = பெரியன்.

ஈறு போதல் என்னும் விதிப்படி நிலைமொழியின் இறுதி எழுத்து, மை நீங்கிப் பின் பெரு என்பதன் இறுதி உகரம் இடைஉகரம் இஆதல் எனும் விதிப்படி பெரி யாகிப் பின் யகர உடம்படுமெய் பெற்றுப் பெரி + ய் + அன் என்பது 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி, ய் + அ = ய என்றாகிப் பெரியன் எனப் புணர்ந்தது.

3. பாசிலை = பசுமை + இலை - பசு + இலை; பாசு + இலை;
பாச் + இலை = பாசிலை.

நிலைமொழி ஈறுகெட்டு ஆதி நீடல் என்னும் விதிப்படி, பாசு + இலை என்றாகியது 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்னும் விதிப்படி, பாச் + இலை என்றாகிய பின், 'உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி பாசிலை எனப் புணர்ந்தது.

$$4. \text{பைங்கூழ்} = \text{பசுமை} + \text{கூழ்} - \text{பசு} + \text{கூழ்}, \text{பைசு} + \text{கூழ்}, \\ \text{பை} + \text{கூழ்}; \text{பைங்} + \text{கூழ்} = \text{பைங்கூழ்}$$

'ஈறுபோதல்' என்னும் விதிப்படி மை நீங்கியது. (பசு + கூழ்) 'அடிஅகரம்' ஐ ஆதல் எனும் விதிப்படி ப - பை ஆனது. 'இனையவும்' என்னும் விதிப்படி உயிர்மெய் (சு) கெட்டது. 'இனமிகல்' என்னும் விதிப்படி வருமொழியின் முதல் எழுத்தான க் எழுத்துக்கு இனமான ங் மிகுந்து பைங்கூழ் எனப் புணர்ந்தது.

$$5. \text{சிற்றோடை} = \text{சிறுமை} + \text{ஓடை} - \text{சிறு} + \text{ஓடை}; \text{சிற்று} + \text{ஓடை}; \\ \text{சிற்ற்} + \text{ஓடை} = \text{சிற்றோடை.}$$

'ஈறுபோதல்' என்னும் விதிப்படி மை கெட்டது. 'தன்னொற்று இரட்டல்' என்னும் விதிப்படி பகுதியாகிய சிறு என்பதன் றகரம் இரட்டித்துச் சிற்று என ஆகியது. பின் 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும்' என்னும் விதிப்படி, உகரம் கெட்டு, சிற்ற் என்றாகியது. பின்னர் 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி வருமொழி உயிர் ஏறிப் புணர்ந்து சிற்றோடை என்றாயிற்று.

$$6. \text{சேதாம்பல்} = \text{செம்மை} + \text{ஆம்பல்} - \text{செம்} + \text{ஆம்பல்}; \text{சேம்} + \text{ஆம்பல்}; \\ \text{சேத்} + \text{ஆம்பல்} = \text{சேதாம்பல்}$$

'ஈறுபோதல்' விதிப்படி, மை கெட்டு, செம் + ஆம்பல் ஆயிற்று. பின்னர் 'ஆதி நீடல்' விதிப்படி - சேம் + ஆம்பல் ஆயிற்று, பின் 'முன்னின்ற மெய் திரிதல்' என்னும் விதிப்படி மகரமெய் தகரமெய் ஆகத் திரிந்து சேத் + ஆம்பல் என்றாகி, 'உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி சேதாம்பல் என்றாயிற்று.

$$7. \text{கருங்குயில்} = \text{கருமை} + \text{குயில்} - \text{கரு} + \text{குயில்} = \text{கருங்குயில்.}$$

ஈறுபோதல் விதிப்படி மை கெட்டது. 'இனமிகல்' என்னும் விதிப்படி வருமொழி ககரத்திற்கு (கு) இனமான மெல்லெழுத்து ங் மிகுந்து, கருங்குயில் எனப் புணர்ந்தது.

ஈறு போதல், இடையகரம் இய்யாதல்,
ஆதி நீடல், அடியகரம் ஐயாதல்,
தன்னொற் றிரட்டல், முன்னின்ற மெய்திரிதல்,
இனமிகல், இனையவும் பண்பிற் கியல்பே. - நன்னூல், 136

ஈ) மகரஈற்றுப் புணர்ச்சி

1. மகர ஈற்றுச் சொற்கள் வருமொழியோடு சேரும்பொழுது, இறுதி மகரம் (ம்) கெட்டு, உயிரீறுபோல நின்று, உயிர்முதல் மொழியோடு உடம்படுமெய் பெற்றுப் புணரும்.

(எ.கா.) மரம் + அடி; மர + அடி; மர + வ் + அடி = மரவடி.

2. நிலைமொழியின் மகர ஈறுகெட்டு வருமொழி முதலில் உள்ள வல்லின எழுத்து மிக்குப் புணரும்.

(எ.கா.) வட்டம் + கல் = வட்டக்கல் எனப் புணரும்.

3. நிலைமொழியின் மகரஈறு வருமொழி முதலிலுள்ள வல்லினத்திற்கு இனமான மெல்லினமாகத் திரிந்து புணரும்.

(எ.கா.) நிலம் + கடந்தான் = நிலங்கடந்தான்.

மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும்
வன்மைக்கு இனமாய்த் திரிபவும் ஆகும்.

- நன்னூல், 219

வல்லினம் மிகும், மிகா இடங்கள்

நிலைமொழிச் சொற்களுக்குப் பின், வருமொழிச் சொற்கள் வந்து புணரும்போது க், ச், த், ப், ஆகிய வல்லொற்றுகளின் வருக்க எழுத்துகள் வந்தால், அவ்வல்லொற்றுகள் சில இடங்களில் மிகுந்தும், சில இடங்களில் மிகாமலும் வரும். இவற்றையே வலிமிகுமிடங்கள், வலிமிகா இடங்கள் என்பர் (வலி - வல்லினம்).

அ) வல்லினம் மிகுமிடங்கள்

1. நிலைமொழி உயிரீற்றுச் சொல்லின்பின் வல்லினம் (க், ச், த், ப்) மிகும்.

கறி + குழம்பு = கறிக்குழம்பு

பலா + சுளை = பலாச்சுளை

வழி + தடம் = வழித்தடம்

பாட்டு + போட்டி = பாட்டுப்போட்டி

2. அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துகளின் பின்னும், எ என்னும் வினா எழுத்தின் பின்னும் வல்லினம் மிகும்.

அ + கடை = அக்கடை

இ + சட்டை = இச்சட்டை

உ + பக்கம் = உப்பக்கம் (செய்யுள் வழக்கு)

எ + பாடம் = எப்பாடம்

3. அந்த, இந்த, எந்த என்னும் சொற்களின்பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.

அந்த + கோவில் = அந்தக் கோவில்

இந்த + சட்டி = இந்தச் சட்டி

எந்த + தோட்டம் = எந்தத் தோட்டம்

4. அப்படி, இப்படி, எப்படி என்னும் சொற்களின்பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.

அப்படி + கூறினான் = அப்படிக் கூறினான்.

இப்படி + தாவினான் = இப்படித் தாவினான்.

எப்படி + சொன்னான் = எப்படிச் சொன்னான்.

5. இரண்டாம் வேற்றுமை (ஐ) விரியின்பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.

பாரியை + கண்டான் = பாரியைக் கண்டான்.

பொருளை + சேர்த்தான் = பொருளைச் சேர்த்தான்.

அவனை + தடுத்தான் = அவனைத் தடுத்தான்.

நிலவை + பார்த்தான் = நிலவைப் பார்த்தான்.

6. நான்காம் வேற்றுமை (கு) விரியில் வரும் வல்லினம் மிகும்.

எனக்கு + கொடு = எனக்குக் கொடு.

குழந்தைக்கு + சோறு = குழந்தைக்குச் சோறு.

அவளுக்கு + தா = அவளுக்குத் தா.

பாப்பாவுக்கு + பாட்டு = பாப்பாவுக்குப் பாட்டு

7. ஒரெழுத்து ஒருமொழியில் வரும் க், ச், த், ப் மிகும்.

ஈ + கால் = ஈக் கால்

தீ + சட்டி = தீச் சட்டி

கை + தடி = கைத் தடி

தை + பொங்கல் = தைப் பொங்கல்

8. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின்பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.

கொக்கு + கால் = கொக்குக் கால்

9. இகர ஈற்றுச் 'செய்து' என்னும் எச்சத்தின்பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.

ஒடி + போனான் = ஒடிப்போனான்.

10. அகரஈற்றுச் 'செய' என்னும் எச்சத்தின்பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.

பாட + கேட்டேன் = பாடக் கேட்டேன்.

தேட + சென்றாள் = தேடச் சென்றாள்.

பாட + தெரியுமா? = பாடத் தெரியுமா?

ஓட + பார்த்தான் = ஓடப் பார்த்தான்.

11. சால, தவ என்னும் உரிச்சொற்கள்பின் வரும் வல்லினம் மிகும்.

சால + பசித்தது = சாலப் பசித்தது.

தவ + சிறிது = தவச் சிறிது.

12. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின்முன் வல்லினம் மிகும்.

காணா + கண்கள் = காணாக் கண்கள்

கேளா + செவி = கேளாச் செவி

ஓடா + தேர் = ஓடாத் தேர்

நாறா + பூ = நாறாப் பூ

ஆ) வல்லினம் மிகா இடங்கள்

1. வினைத்தொகையில் வரும் வல்லினம் மிகாது.

விடு + கணை = விடுகணை

விரி + சுடர் = விரிசுடர்

தோய் + தயிர் = தோய்தயிர்

பாய் + புலி = பாய்புலி

2. உம்மைத்தொகையில் வரும் வல்லினம் மிகாது.

காய் + கனி = காய்கனி

தாய் + தந்தை = தாய்தந்தை

முத்து + பவளம் = முத்துபவளம்

3. இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது.

கதை + சொன்னார் = கதை சொன்னார்.

கடல் + தாவினான் = கடல் தாவினான்.

புகழ் + பெற்றார் = புகழ் பெற்றார்.

4. வியங்கோள் வினைமுற்றை அடுத்து வரும் வல்லினம் மிகாது.

கற்க + கசடற = கற்க கசடற

வளர்க + சிந்தனை = வளர்க சிந்தனை

வாழ்க + தமிழ் = வாழ்க தமிழ்

காண்க + படம் = காண்க படம்

5. விளித்தொடரை அடுத்துவரும் வல்லினம் மிகாது.

முருகா + கேள் = முருகா கேள்.

கண்ணா + சொல் = கண்ணா சொல்.

கிளியே + தா = கிளியே தா.

அண்ணா + போ = அண்ணா போ.

6 இரட்டைக்கிளவியில் வல்லினம் மிகாது.

கடகட, தடதட, சடசட, படபட

7. அவை, இவை என்னும் சுட்டுச்சொற்கள், எவை என்னும் வினாச்சொல் ஆகியவற்றை அடுத்துவரும் வல்லினம் மிகாது.

அவை + பறவைகள் = அவை பறவைகள்

இவை + சட்டைகள் = இவை சட்டைகள்

அவை + தடங்கள் = அவை தடங்கள்

எவை + படங்கள் = எவை படங்கள்

8. அது, எது எனும் சுட்டுச்சொற்களை அடுத்துவரும் வல்லினம் மிகாது.

அது + கூடை = அது கூடை

இது + சட்டி = இது சட்டி

அது + தோணி = அது தோணி

இது + பாடம் = இது பாடம்

9. பெயரெச்சத்தொடர், வினையெச்சத்தொடர் (படித்து என்பதுபோல் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச்சொல் அல்லாதவை) ஆகியவற்றை அடுத்துவரும் வல்லினம் மிகாது.

வந்த + கயல்விழி = வந்த கயல்விழி

தைத்த + சட்டை = தைத்த சட்டை

வந்து + தந்தான் = வந்து தந்தான்

செய்து + பார்த்தான் = செய்து பார்த்தான்

10. எழுவாய்த்தொடரில் வரும் வல்லினம் மிகாது.

கண்ணகி + பார்த்தாள் = கண்ணகி பார்த்தாள்

தங்கை + கேட்டாள் = தங்கை கேட்டாள்

பூவிழி + தந்தாள் = பூவிழி தந்தாள்

பொருள் இலக்கணம்

அகப்பொருள்

பொருள் என்பது ஒழுக்கமுறை. அறவழியில் பொருளீட்டிப் பல்லாரோடு பகுத்துண்டு வாழும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளைப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே போற்றிக் காத்தவர், தமிழர். வாழ்வியலுக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர் தமிழரே!

பொருளிலக்கணம் அகம், புறம் என இருவகைப்படும்.

அகப்பொருள்

அன்புடைய தலைவன் தலைவி பற்றிய ஒழுக்கத்தினைக் கூறுவது அகத்திணை எனப்படும்.

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, கைக்கிளை, பெருந்திணை என அகத்திணைகள் எழுவகைப்படும்.

அவற்றுள் முதலைந்தும் அன்பின் ஐந்திணை என்று வழங்கப்படும்.

அகப்பொருளுக்குரிய பொருள்கள் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்பன.

முதற்பொருள்

அகவொழுக்கம் நிகழ்தற்குக் காரணமான நிலமும் பொழுதும் முதற்பொருள் எனப்படும். நிலம் ஐவகைப்படும்.

ஐவகை நிலங்கள்

1. குறிஞ்சி - மலையும் மலைசார்ந்த இடமும்
2. முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடமும்
3. மருதம் - வயலும் வயல்சார்ந்த இடமும்
4. நெய்தல் - கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும்
5. பாலை - மணலும் மணல்சார்ந்த இடமும்.

பொழுது பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என இருவகைப்படும்.

பெரும்பொழுது (ஒராண்டின் ஆறு கூறுகள்)

1. கார்காலம் - ஆவணி, புரட்டாசி
2. குளிர்காலம் - ஐப்பசி, கார்த்திகை
3. முன்பனிக்காலம் - மார்கழி, தை
4. பின்பனிக்காலம் - மாசி, பங்குனி
5. இளவேனிற்காலம் - சித்திரை, வைகாசி
6. முதுவேனிற்காலம் - ஆனி, ஆடி.

சிறுபொழுது (ஒருநாளின் ஆறு கூறுகள்)

1. காலை - காலை 6 மணிமுதல் 10 மணிவரை
2. நண்பகல் - காலை 10 மணிமுதல் 2 மணிவரை
3. எற்பாடு - பிற்பகல் 2 மணிமுதல் 6 மணிவரை
4. மாலை - மாலை 6 மணிமுதல் இரவு 10 மணிவரை
5. யாமம் - இரவு 10 மணிமுதல் இரவு 2 மணிவரை
6. வைகறை - இரவு 2 மணிமுதல் காலை 6 மணிவரை.

(எற்பாடு - எல் + பாடு. எல் - ஞாயிறு, பாடு - மறையும் நேரம்.)

திணையும் பொழுதும்

திணை	பெரும்பொழுது	சிறுபொழுது
குறிஞ்சி	குளிர்காலம், முன்பனிக்காலம்	யாமம்
முல்லை	கார்காலம்	மாலை
மருதம்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	வைகறை
நெய்தல்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	எற்பாடு
பாலை	இளவேனில், முதுவேனில், பின்பனி	நண்பகல்

கருப்பொருள்

அந்தந்த நிலத்திற்குரிய தெய்வம், மக்கள், உணவு, விலங்கு முதலிய பொருள்கள் கருப்பொருள் எனப்படும்.

கருப்பொருள்	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
தெய்வம்	முருகன்	திருமால்	இந்திரன்	வருணன்	கொற்றவை
மக்கள்	வெற்பன், குறவர், குறத்தியர்	தோன்றல், ஆயர், ஆய்ச்சியர்	ஊரன், உழவர், உழத்தியர்	சேர்ப்பன், பரதன், பரத்தியர்	எயினர், எயிற்றியர்
உணவு	மலைநெல், திணை	வரகு, சாமை	செந்நெல், வெண்ணெல்	மீன், உப்புக்குப் பெற்ற பொருள்	சூறையாடலால் வரும் பொருள்
விலங்கு	புலி, கரடி, சிங்கம்	முயல், மான், புலி	எருமை, நீர்நாய்	முதலை, சுறா	வலியிழந்த யானை
பூ	குறிஞ்சி, காந்தள்	முல்லை, தோன்றி	செங்கழுநீர், தாமரை	தாயை, நெய்தல்	குரவம், பாதிரி
மரம்	அகில், வேங்கை	கொன்றை, காயா	காஞ்சி, மருதம்	புன்னை, ஞாழல்	இலுப்பை, பாலை
பறவை	கிளி, மயில்	காட்டுக்கோழி, மயில்	நாரை, நீர்க்கோழி, அன்னம்	கடற்காகம்	புறா, பருந்து
ஊர்	சிறுகுடி	பாடி, சேரி	பேரூர், மூதூர்	பட்டினம், பாக்கம்	குறும்பு
நீர்	அருவிநீர், சுனைநீர்	காட்டாறு	மனைக்கிணறு, பொய்கை	மணற்கிணறு, உவர்க்கழி	வற்றிய சுனை, கிணறு
பறை	தொண்டகம்	ஏறுகோட்பறை	மணமுழா, நெல்லரிகிணை	மீன்கோட்பறை	துடி
யாழ்	குறிஞ்சி யாழ்	முல்லை யாழ்	மருத யாழ்	விளரி யாழ்	பாலை யாழ்
பண்	குறிஞ்சிப்பண்	முல்லைப்பண்	மருதப்பண்	செவ்வழிப்பண்	பஞ்சுரப்பண்
தொழில்	தேனெடுத்தல், கிழங்கு அகழ்தல்	ஏறு தழுவுதல், நிரை மேய்த்தல்	நெல்லரிதல், களை பறித்தல்	மீன்பிடித்தல், உப்பு விளைத்தல்	வழிப்பறி, நிரை கவர்தல்

புறப்பொருள்

புறப்பொருள் எனப்படுவது, வாழ்க்கைக்குத் துணைபுரியும் கல்வி, செல்வம், புகழ், வீரம், அரசியல் முதலிய பொருள்களைப் பற்றிக் கூறுவது. அகப்பொருள் வாழ்வியல் எனில், புறப்பொருள் உலகியல் ஆகும். புறம்பற்றிய நெறிகளைக் கூறுவது புறத்திணை. புறத்திணைகள் வெட்சி முதலாகப் பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

1. **வெட்சித்திணை** : பகைநாட்டின்மீது போர் தொடங்குமுன், அந்நாட்டிலுள்ள ஆநிரைகளுக்குத் தீங்கு நேரக்கூடாது எனக் கருதும் மன்னன், தன் வீரர்களை அனுப்பி அவற்றைக் கவர்ந்து வரச்செய்வது வெட்சித்திணை. அவ்வீரர்கள் வெட்சிப்பூவைச் சூடிச் செல்வார்கள்.

2. **கரந்தைத் திணை** : வெட்சி வீரர்களால் கவர்ந்துசெல்லப்பட்ட தம் ஆநிரைகளைக் கரந்தைப் பூவைச் சூடிச்சென்று மீட்பது, கரந்தைத்திணை.

3. **வஞ்சித்திணை** : மண்ணாசை காரணமாகப் பகைவர் நாட்டைக் கைப்பற்றக் கருதி வஞ்சிப்பூவைச் சூடிப் போருக்குச் செல்வது, வஞ்சித்திணை.

4. **காஞ்சித்திணை** : தன் நாட்டைக் கைப்பற்ற வந்த மாற்றரசனோடு காஞ்சிப்பூவைச் சூடி எதிர்த்துப் போரிடல் காஞ்சித்திணை.

5. **நொச்சித்திணை** : பகையரசனால் முற்றுகையிடப்பட்ட தம் மதிலைக் காத்தல் வேண்டி, உள்ளிருந்தே, வெளியே இருக்கும் பகையரசனோடு நொச்சிப்பூவைச் சூடிப் போரிட்டு, அம்மதிலைக் காப்பது நொச்சித்திணை.

6. **உழிஞைத்திணை** : உழிஞைப் பூவைச் சூடிய தன் வீரர்களுடன் மாற்றரசன் கோட்டைக்குள் புகுந்து மதிலைச் சுற்றி வளைத்தல் உழிஞைத்திணை.

7. **தும்பைத் திணை** : பகைவேந்தர் இருவரும் வெற்றி ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, தம் வீரர்களுடன் போரிடுவது தும்பைத் திணை. இவ்வீரர்கள் தும்பைப் பூவைச்சூடிப் போரிடுவர்.

8. **வாகைத்திணை** : வெற்றிபெற்ற மன்னன் வாகைப்பூச் சூடி மகிழ்வது, வாகைத்திணை.

9. **பாடாண்திணை** : பாடுதற்குத் தகுதியுடைய ஓர் ஆண்மகனின் கல்வி, வீரம், செல்வம், புகழ், கருணை முதலியவற்றைப் போற்றிப் பாடுவது, பாடாண்திணை. (பாடு + ஆண் + திணை = பாடாண்திணை)

10. **பொதுவியல் திணை** : வெட்சிமுதல் பாடாண்வரை உள்ள புறத்திணைகளின் பொதுவானவற்றையும், அவற்றுள் கூறப்படாதவற்றையும் கூறுவது, பொதுவியல் திணை.

11. கைக்கிளைத்திணை : கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காமம். இஃது ஆண்பால் கூற்று, பெண்பால் கூற்று என இருவகைப்படும்.

12. பெருந்திணை : பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காமம். இதுவும் ஆண்பாற் கூற்று, பெண்பாற் கூற்று என இருவகைப்படும்.

வெட்சி நிரைகவர்தல், மீட்டல் கரந்தையாம்,
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம் - உட்கா(து)
எதிரூன்றல் காஞ்சி, எயில்காத்தல் நொச்சி,
அதுவளைத்த லாகும் உழிநை, - அதிரப்
பொருவது தும்பையாம், போர்க்களத்து மிக்கார்
செருவென் றதுவாகை யாம். - புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

நிறுத்தக்குறிகள்

இன்றுமுதல், தோசைக்குத் துவையல் இல்லை.

இன்று, முதல்தோசைக்குத் துவையல் இல்லை.

இத்தொடர்களைப் பொருள்விளங்குமாறு படித்துப் பார்க்க.

இருதொடர்களுக்கும் வேறுபாடு அறியமுடிகிறதல்லவா?

முதல் தொடர் இன்றுதொடங்கித் தோசைக்குத் துவையல் இல்லை எனவும், அடுத்ததொடர் முதல் தோசைக்கு மட்டும் துவையல் இல்லை எனவும் வெவ்வேறு பொருள் தருகிறதன்றோ? இரண்டு தொடரும் ஒன்றே ஆயினும், இருவேறு பொருள்கள் தரக் காரணம் நிறுத்தக் குறியீடு தானே! அக்குறியீடுகள் குறித்து இங்குக் காண்போம்.

காற்புள்ளி (,)

பொருள்களை எண்ணும் நிலை, விளி, வினையெச்சம், மேற்கோள் குறிகளுக்குமுன், ஆதலால், ஆகவே முதலிய சொற்களின்பின், முகவரியில் இறுதிவரி தவிர்த்த பிற இடங்களில் காற்புள்ளி இடுதல் வேண்டும்.

(எ.கா.) 1. நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான் என்பன ஐம்பூதங்கள்.

2. மகனே, நான் சொல்வதைக் கேள்.

அரைப்புள்ளி (;)

ஒரே எழுவாயில் பல தொடர்கள் தொடர்ந்து வருகின்ற இடங்களிலும், ஒரே எழுவாய்க்குரிய உடன்பாட்டுக் கருத்தும் எதிர்மறைக் கருத்தும் தொடர்ந்து வருகின்ற இடங்களிலும் அரைப்புள்ளி இடுதல் வேண்டும்.

(எ.கா.) 1. சிலப்பதிகாரம், செந்தமிழ்க் காப்பியம்; முத்தமிழ்க் காப்பியம்; மூவேந்தரையும் பாடும் காப்பியம்.

2. இளமுருகு என்பானிடம் நிறைய அறிவுண்டு; பொறுமை இல்லை.

முக்காற் புள்ளி (:)

ஒருவர் கூற்றை விளக்குதல், சிறு தலைப்பு, நூற்பகுதி எண் முதலியன விவரங்களைப் பட்டியல் முறையில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தரும்போது முக்காற்புள்ளி இடுதல் வேண்டும்.

(எ.கா.) 1. முப்பால் என்பன வருமாறு: அறம், பொருள், இன்பம்.

2. மத்தேயு, 8 : 6

3. பெயர் : மணிமேகலை

முற்றுப்புள்ளி (.)

சொற்றொடர் இறுதி, முகவரி இறுதி, நாள் இறுதி, சொற் குறுக்கம், பெயர்த் தலைப்பெழுத்து முதலிய இடங்களில் முற்றுப்புள்ளி இடப்படும்.

(எ.கா.) 1. உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும்.

2. மைதிலி, த/பெ. எ. முத்துகிருட்டினன், கறுப்பனார்கோவில் அருகில், பெரியகொல்லப்பட்டி, மல்லசமுத்திரம் - 637 503, நாமக்கல் மாவட்டம். (மாதிரி முகவரி)

3. 20.10.2003.

4. தொல். சொல். 25.

5. எ. நாகம்மாள்.

வினாக்குறி (?)

ஒரு வினாத்தொடர் முற்றுத்தொடராகவும் நேர்கூற்றுத் தொடராகவும் இருப்பின், இறுதியில் வினாக்குறி இடுதல் வேண்டும்.

(எ.கா.) 1. அங்கே படிப்பவர் யார்?

2. நீ வருவாயா?

உணர்ச்சிக்குறி (!)

வியப்பு, அவலம், வாழ்த்து, வரவேற்றல், வைதல் ஆகிய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் தொடர்களின்பின் (!) இக்குறி இடுதல் வேண்டும்.

(எ.கா.) என்னே, இதன் பெருமை!

பாம்பு பாம்பு!

வருக வருக!

வாழ்க வாழ்க!

(!!, !!! இவ்வாறு ஒன்றுக்குமேற்பட்ட குறிகளை இடுதல் கூடாது.)

ஒற்றை மேற்கோள்குறி (' ')

இக்குறி, தற்கூட்டின்கண்ணும் (ஒர் எழுத்தேனும் சொல்லேனும் சொற்றொடரேனும் தன்னையே குறித்தல்), பிறர் கூற்றாக வரும் இடத்தும், கட்டுரைப் பெயரும், நூற்பெயர் வருமிடத்தும் ஒற்றை மேற்கோள்குறி வரும்.

1. 'ஏ' என்று சொன்னான்.

2. 'செய்யும்' என்பது பெயரெச்ச வாய்பாடுகளுள் ஒன்று.

3. 'இணரெரி தோய்வன்ன' இன்னா செய்பவர்.

4. கம்பர், 'கம்பராமாயணம்' என்னும் காவியம் படைத்தார்.

இரட்டை மேற்கோள்குறி (" ")

நேர்கூற்றுத் தொடர்களிலும் மேற்கோள் தொடர்களிலும் இரட்டைமேற்கோள் குறி இடப்படும்.

(எ.கா.) 1. இராமன், "நாளை வருகிறேன்" என்றான்.

2. "ஒழுக்கமுடைமை குடிமை" என்றார் திருவள்ளுவர்.

பா வகைகள்

வெண்பா ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா எனப் 'பா' நால்வகைப்படும்.

வெண்பாவின் பொது இலக்கணம்

1. ஈற்றடி முச்சீராய் ஏனைய அடிகள் நாற்சீராய் வரும்.
2. இயற்சீர், (மாச்சீர், விளச்சீர்) வெண்சீர், (காய்ச்சீர்) வரும். பிற சீர்கள் வாரா.
3. இயற்சீர் வெண்டளையும் (மாமுன் நிரை, விளமுன் நேர்) வெண்சீர் வெண்டளையும் (காய்முன் நேர்) வரும், பிறதளைகள் வாரா.
4. ஈற்றடியின் ஈற்றுச்சீர் நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றுகொண்டு முடியும்.
5. செப்பலோசை பெற்று வரும்.
6. இரண்டடி முதல், பன்னிரண்டு அடிவரை வரும்.

வெண்பாவின் வகைகள்

வெண்பாவின் வகைகள் ஆறு. அவை குறள் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா பஃறொடை வெண்பா நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா என்பன.

1. குறள் வெண்பா : வெண்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்று, இரண்டு அடிகளைக் கொண்டதாய், ஒரு விகற்பத்தானும் இரு விகற்பத்தானும் வருவது குறள்வெண்பா (குறள்- இரண்டடி).

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு.

இக்குறட்பா ஒரு விகற்பத்தான் வந்த குறள் வெண்பா. (க என்னும் எழுத்து எதுகையாக இரண்டு அடிகளில் ஒன்றி வந்துள்ளது)

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும்

எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

இக்குறட்பா இரு விகற்பத்தான் வந்த குறள் வெண்பா.

2. நேரிசை வெண்பா : வெண்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்று, நான்கு அடிகளைக் கொண்டதாயும், இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்றும், முதல் இரண்டடி

ஒரு விகற்பமாயும், கடைசி இரண்டடி ஒரு விகற்பமாயும், நான்கடிகளும் ஒரு விகற்பமாயும் வருவது நேரிசை வெண்பா எனப்படும்.

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

இப்பாடலின் நான்கடியிலும், இரண்டாமடியின் இறுதிச் சீரிலும் ஒரே எதுகை பெற்று ஒரு விகற்பத்தான் வந்த நேரிசை வெண்பா.

உன்னுள் கலைவைத்தாய் ஊக்க மலைவைத்தாய்
கன்னல் மொழியுன்னுள் கள்வைத்தாய் - மின்வைத்தாய்
மண்ணில் புதுமை மலர்க்குள் மணம்வைத்தாய்
தண்ணீர்த் தமிழேநீ தாய்.

இஃது, இரு விகற்பத்தான் வந்த நேரிசை வெண்பா

3. இன்னிசை வெண்பா : வெண்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்றுத் தனிச்சொல் இன்றி நான்கடிகள் உடையதாய் வரும். இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று, மூன்று விகற்பத்தான் வரும். மூன்றாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று, இரண்டு விகற்பத்தானும் வருவதும் இன்னிசை வெண்பா எனப்படும்.

தாய்தமக்கே ஒப்பில்லை தாரணியில் எப்பொருளும்
சேய்நம்மைச் சீராட்டி செந்நீரைப் பாலாக்கி
வாய்வழியாய்த் தாமுட்டி வாழ்விக்குந் தெய்வமொன்று
தாய்போலும் உண்டாமோ தான்.

இப்பாடலில் இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் இல்லை. நான்கடிகளும் ஒரு விகற்பத்தான் வந்துள்ளன. (இரண்டாம் எழுத்து ய் எதுகையாகி ஒன்றி வந்துள்ளது)

தானங் கொடுக்குந் தகைமையும் மானத்தார்
குற்றங் கடிந்த வொழுக்கமும் - தெற்றெனப்
பல்பொரு ணீங்கிய சிந்தையும் இம்மூன்றும்
நல்வினை யார்க்குங் கயிறு.

இப்பாடலில் இரண்டாம் அடியில் தனிச்சொல் வந்துள்ளது. ஆனால், நான்கடியிலும் மூன்று விகற்பங்கள் வந்துள்ளதால், இஃது இன்னிசை வெண்பாவாயிற்று.

4. பஃறொடை வெண்பா : வெண்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்று ஐந்தடிமுதல் பன்னிரண்டு அடிவரை பெற்று வருவது பஃறொடை வெண்பா.

முக்கனியே! முப்பாலே! மூவாத முத்தமிழே!
 சொக்கனது மாநகரைச் சூழ்ந்த பெரும்பேறே!
 இத்தரைச் சூரியனே! எங்கள் உயிரமுதே!
 சித்திரைத் தண்ணிலவே! தேயா மொழிவெற்பே!
 செம்மொழி மாக்குடும்பம் சீராட்டும் செம்மொழியே!
 எம்மொழிக்கும் மூத்தவளே! என்றும் இருப்பவளே!
 பண்புணர்த்தும் ஆசானே! பார்போற்றும் தேனூற்றே!
 கண்ணே! நீ ஞாலக் கனி!

இப்பாடல் ஈற்றடி மூன்று சீராயும், ஏனைய அடிகள் நான்கு சீராயும் வந்த பஃறொடைவெண்பா.

5. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா : வெண்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்று நேரிசை வெண்பாவைப் போல இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று, ஒரு விகற்பத்தானும் இருவிகற்பத்தானும் மூன்றடிகளாய் வருவது நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

அறிந்தானை ஏத்தி அறிவாங் கறிந்து
 சிறந்தார்க்குச் செவ்வ னுரைப்ப - சிறந்தார்
 சிறந்தமை ஆராய்ந்து கொண்டு.

மூன்றடிகள் உடையதாய் ஒரு விகற்பமாய் இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று வந்த நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

6. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா : வெண்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்று மூன்றடி கொண்டதாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒரு விகற்பத்தானும் பல விகற்பத்தானும் வருவது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா எனப்படும்.

பார்மொழிகள் அத்தனைக்கும் பாங்கான நற்றாயாம்
 சீர்கொண்ட செந்தமிழே சிந்தனையில் ஏற்றிடுவாய்
 பார்முழுதுஞ் சாற்றிடுவாய் பாய்ந்து

இஃது, இரண்டாம் அடியில் தனிச்சொல் இன்றி, ஒரு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

அலகிட்டு வாய்பாடும் தளையும் கூறுதல்
 ஒரு சீரைப் பிரித்து அசை பார்ப்பதே அலகிடுதல்.
 அலகிடப் பின்பற்ற வேண்டிய எளிய வழிகள்

1. மெய்யெழுத்தின் பக்கத்தில் / இக்குறியிடுக.

2. நெடில் பக்கத்தில் / இக்குறியிடுக.
3. இரு குறில் அடுத்து / இக்குறியிடுக.
4. ஒற்று அல்லது ஆய்த எழுத்தை நீக்கி, ஓர் எழுத்து இருப்பின் நேர் எனக் கொள்க.

இரண்டு எழுத்தாய் இருப்பின் நிரை எனக் கொள்க.

இவ்விதியைப் பின்பற்றிக் குறட்பாக்களைப் பிரித்துக் காண்போம்.

வ.எண்	சீர்	அசை	வாய்பாடு
1	இல்/லா/ரை	நேர் நேர் நேர்	தேமாங்காய்
2	எல்/லா/ரும்	நேர் நேர் நேர்	தேமாங்காய்
3	எள்/ளுவர்	நேர் நிரை	கூவிளம்
4	செல்/வரை	நேர் நிரை	கூவிளம்
5	எல்/லா/ருஞ்	நேர் நேர் நேர்	தேமாங்காய்
6	செய்/வர்	நேர் நேர்	தேமா
7	சிறப்பு	நிரைநேர் - நிரைபு	பிறப்பு

ஆசிரியப்பாவின் பொதுஇலக்கணம்

1. அளவடிகளைப் (நான்கு சீர்) பெற்று வரும்.
2. இயற்சீர் (மாச்சீர், விளச்சீர்) பயின்று வரும். பிற சீரும் வரும். ஆனால், வஞ்சியுரிச்சீர்கள் வாரா.
3. ஆசிரியத் தளைகள் பயின்று வரும். பிற தளைகள் கலந்தும் வரும்.
4. மூன்றடிச் சிற்றெல்லையும், பாடும் புலவனின் மனக்கருத்திற்கேற்பப் பல அடிகளைப் பெற்றும் வரும்.
5. அகவலோசை பெற்று வரும்.
6. ஈற்றடியின் ஈற்றுச்சீர் ஏகாரத்தில் முடிவது சிறப்பு.

ஆசிரியப்பாவின் வகைகள்

ஆசிரியப்பாவுக்கு அகவற்பா என்ற பெயரும் உண்டு. அவ்வாசிரியப்பா, நேரிசை ஆசிரியப்பா, இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா என நான்கு வகைப்படும்.

1. நேரிசை ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்று, ஈற்றயலடி முச்சீராயும் பிற அடிகள் நாற்சீராயும்வருவது நேரிசை ஆசிரியப்பா.

பாரி பாரி என்று பலஎத்தி
ஒருவர் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனு மல்லன்
மாரியும் உண்டண் டெகு புரப்பதுவே.

இப்பாடலில் ஈற்றயலடி மூச்சீராயும் பிற அடிகள் நாற்சீராயும் வந்துள்ளன.

2. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணத்தோடு முதலடியும் கடைசியடியும் நாற்சீர் அடிகளாகவும், இடையில் உள்ள அடிகள் இருசீர் (குறளடி) அடிகளாயும் முச்சீர் (சிந்தடி) அடிகளாயும் வருவது இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா.

நீரின் தண்மையும் தீயின் வெம்மையும்
சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரும்
சாரல் நாடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே.

இப்பாடலில் முதலடியும் ஈற்றடியும் அளவடியாகவும், இடையடிகள் குறளடியாகவும், சிந்தடியாகவும் வந்துள்ளன.

3. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்று, எல்லா அடிகளும் நாற்சீர் (அளவடி) அடிகளாய் வருவது, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா எனப்படும்.

இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான் பாடினி அணியாள்
ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க் கடந்த
வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ ஒல்லையூர் நாட்டே.

இப்பாடலில் எல்லா அடிகளும் நாற்சீர்கள் கொண்ட அளவடிகளாக வந்துள்ளன.

4. அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம் பெற்று, எல்லா அடிகளையும் முன்பின்னாக மாற்றி மாற்றிப் படித்தாலும் ஓசையும் பொருளும் மாறாது வருவது, அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா.

தாய்மொழி வளர்த்தல் தமிழர்தங் கடனே
வாய்மொழி புரத்தல் மற்றவர் கடனே
காய்மொழி தவிர்த்தல் கற்றவர் கடனே
ஆய்மொழி யுரைத்தல் அறிஞர்தங் கடனே.

இப்பாடலில் உள்ள அடிகளை முன்பின்னாக மாற்றினாலும் பாடலின் ஓசையும் பொருளும் மாறாமல் வருகின்றது.

அணி

அணி என்னும் சொல்லுக்கு அழகு என்பது பொருள். இயல்பான அழகை ஆடை, அணிகலன்களால் மேலும் அழகுபடுத்திக் கொள்வதுபோல, ஒரு பாடலைச் சொல்லாலும் பொருளாலும் அழகுபெறச் செய்தலே அணி எனப்படும். செய்யுளில் அமையும் அணி கற்பவர்க்கு இன்பம் தரும். அச்செய்யுளில் சொல்கின்ற கருத்தும் தெளிவாகப் புலப்படும்.

1. தற்குறிப்பேற்ற அணி

இயல்பாக நிகழும் நிகழ்ச்சியின்மீது, கவிஞர் தம் குறிப்பினை ஏற்றிக் கூறுவது, தற்குறிப்பேற்ற அணி. (தன் + குறிப்பு + ஏற்றம் + அணி)

தையல் துயர்க்குத் தரியாது தம்சிறகாம்

கையால் வயிறலைத்துக் காரிருள்வாய் - வெய்யோனை

வாவுபரித் தேரேறி வாவென் றழைப்பனபோல்

கூவினவே கோழிக் குலம்.

விடியற்காலையில் கோழிகள் கூவுதல் இயல்பான நிகழ்ச்சி. ஆனால் கவிஞர், காட்டில் நள்ளிரவில் கணவனைப் பிரிந்து வருத்தமுற்ற தமயந்தியின் துயரைப் போக்க, இருளை நீக்குவதற்குத் தேரேறி விரைந்து வருமாறு ஞாயிற்றைக் கோழிக் கூட்டங்கள் கூவி அழைப்பதாகத் தன் குறிப்பை ஏற்றிக் கூறியுள்ளார். எனவே, இது தற்குறிப்பேற்ற அணி.

2. வஞ்சப்புக்கழ்ச்சி அணி

புகழ்வதுபோலப் பழிப்பதும், பழிப்பதுபோலப் புகழ்வதும் வஞ்சப்புக்கழ்ச்சி அணி எனப்படும்.

தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்

மேவன செய்தொழுக லான்.

இப்பாடலில், தீயவர்களைத் தேவர்களுக்கு இணையாகப் புகழ்ந்து கூறுவதுபோலக் கூறித், தீயவர்கள் தம் மனம்போன போக்கில் தீய செயல்களைச் செய்து அழிவார்கள் எனப் பழித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கல்லால் அடித்ததற்கோ காலால் உதைத்ததற்கோ

வில்லால் அடித்ததற்கோ வெட்கினீர் - சொல்வீரால்

மஞ்சதனைச் சூழும் மதிலானைக் காவாரே

நஞ்சதனைத் தின்றதென் முன்.

இப்பாடலில், திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபோது உண்டாகிய நஞ்சினைச் சிவபெருமான் உண்டு தேவர்களைக் காத்தார் என்பது புராணக் கதை. இதனைக் காளமேகப் புலவர் சிறிது மாற்றி, ஒருவன் கல்லால் அடித்ததற்காகவும், இன்னொருவன் காலால் உதைத்ததற்காகவும், வேறொருவன் வில்லால் அடித்ததற்காகவும் வெட்கமடைந்து உயிர்வாழ விரும்பாமல் நஞ்சை உண்டார் எனப் பழிப்பதுபோல் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்துள்ளார். எனவே, இது வஞ்சப்புக் கழ்ச்சி அணி ஆயிற்று.

3. இரட்டுறமொழிதல் அணி

ஒருசொல் இருபொருள்பட அமைந்து வருதல் இரட்டுறமொழிதல் எனப்படும். இதனைச் சிலேடை எனவும் வழங்குவர். இது செம்மொழிச் சிலேடை, பிரிமொழிச் சிலேடை என இருவகைப்படும்.

அ) செம்மொழிச்சிலேடை

ஒரு செய்யுளில் ஒரு சொல் பிரிவுபடாமல் நின்று, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருளைத் தருவது செம்மொழிச் சிலேடை எனப்படும்.

ஆடிக் குடத்தடையும் ஆடும்போ தேயிரையும்
மூடித் திறக்கின் முகங்காட்டும் - ஓடிமண்டை
பற்றின் பரபரெனும் பாரில்பிண் ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடுபாம் பெள்ளெனவே ஒது.

இப்பாடலில் பாம்பு, எள் ஆகிய இரண்டிற்கும் சிலேடை கூறப்பட்டுள்ளது. ஆடிக் குடத்தடையும் ஆடும்போ தேயிரையும் எனும் முதலடி, படமெடுத்து ஆடியபின் குடத்துள் சென்றடையும், படமெடுத்தாடும்போது, இரைச்சலிடும் எனப் பாம்பிற்கும்,

செக்காடியபின் எடுத்த எண்ணெயைக் குடத்தில் ஊற்றுவர்; செக்காடும்போது இரைச்சல் உண்டாகும் என எள்ளிற்கும் சிலேடையாக வந்துள்ளது.

இப்பாடலில் சொற்கள் பிரிவில்லாமல் இருபொருள்கள் தந்தன. எனவே, இது செம்மொழிச்சிலேடை ஆயிற்று.

ஆ) பிரிமொழிச்சிலேடை

ஒருசொல் தனித்து நின்று ஒருபொருளையும், அதுவே பிரிந்து நின்று வேறொரு பொருளையும் தருமாறு அமைத்துப் பாடுவது, பிரிமொழிச்சிலேடை ஆகும்.

(எ-டு) செய்யுள் கிடைமறிக்கும் சேர்பலகை யிட்டுமுட்டும்
ஐயமற மேற்றா ளடர்க்குமே - துய்யநிலை
தேடும் புகழ்சேர் திருமலைரா யன்வரையில்
ஆடும் கதவுநிக ராம்.

பொருள்: செய் - வயல், வீடு; பலகை - பல கைகள், பலகை; தாள் - முயற்சி, தாழ்ப்பாள்
துய்ய - தங்க, அழகான.

இப்பாடலில், ஆடும் கதவும் ஒன்றற்கொன்று சமம்; எங்ஙனமெனில்,

1. ஆடு: செய்யுள் கிடைமறிக்கும் - வயலில் கிடையாக மறிக்கப்படும்.
சேர் பல கை யிட்டுமுட்டும் - பொருந்திய பல கைகளைக் கொம்பினால் முட்டும்.
ஐயமற மேல் தாள் அடர்க்கும் - ஐயமின்றி முயற்சியோடு போராடும்.
துய்ய நிலை தேடும் - தங்குதற்குத் தூய்மையான இடம் தேடும்.
2. கதவு: செய் உட்கிடை மறிக்கும் - வீட்டின் உள்ளிடத்தைத் தடுத்து மூடி இருக்கும்.
சேர் பலகை இட்டுமுட்டும் - பலகைகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்டிருக்கும்.
ஐயமற மேற்றாள் அடர்க்கும் - திண்ணமாக மூடப்படுவதோடன்றித் தாழ்ப்பாளிடும்
இருக்கும்.
- அழகான வேலைப்பாடு(நிலை) உடையதாய் இருக்கும்.

துய்யநிலை தேடும்
எனவே, இது பிரிமொழிச் சிலேடை.

4. பின்வருநிலையணி

செய்யுளில் முன்னர் வந்த சொல்லோ, பொருளோ, சொல்லும் பொருளோ மீண்டும்
மீண்டும் வந்து அழகு சேர்க்கும். அவை, சொல்பின்வருநிலையணி, பொருள் பின்வருநிலையணி,
சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி என மூவகைப்படும்.

அ) சொல்பின்வரு நிலையணி

செய்யுளில் முன்னர் வந்த சொல், மீண்டும் மீண்டும் வந்து வெவ்வேறு
பொருளைத் தருவது, சொல்பின்வருநிலை அணி.

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை.

இக்குறள்பாவில் துப்பு என்னும் ஒரே சொல் உண்பவர், உணவு, உண்ணும் பொருள்
எனப் பல்வேறு பொருள்களில் வந்துள்ளது. எனவே, இது சொல்பின்வருநிலையணி.

ஆ) பொருள் பின்வருநிலையணி

செய்யுளில் ஒரே பொருள்தரும் பல சொற்கள் வருவது, பொருள் பின்வருநிலை
அணி.

“அவிழ்ந்தன தோன்றி, அலர்ந்தன காயா,
நெகிழ்ந்தன நேர்முகை முல்லை - மகிழ்ந்திதழ்
விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவிளை
கொண்டன காந்தள் குலை.”

இப்பாடலில் மலர்தல் என்னும் ஒரு பொருளில் அவிழ்தல், அலர்தல், நெகிழ்தல், விள்ளல், விரிதல் ஆகிய சொற்கள் வந்துள்ளன. எனவே, இது பொருள் பின்வருநிலையணி.

இ) சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி

செய்யுளில் முன்னர் வந்த சொல், மீண்டும் மீண்டும் வந்து ஒரே பொருளைத் தருவது, சொற்பொருள் பின்வருநிலை அணி.

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும்.

இப்பாடலில், தீய என்னும் சொல் தீமை என்னும் ஒரே பொருளில் பலமுறை வந்துள்ளது. எனவே, இது சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி.

5. பிறிதுமொழிதலணி

உவமையைக் கூறிப் பொருளைப் பெற வைப்பது பிறிதுமொழிதல் அணி ஆகும்.

பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

மென்மையான மயில்தோகையே ஆயினும், அதனை அளவுக்கு விஞ்சி வண்டியிலேற்றின் அச்சு ஓடிந்துவிடும் என்பது உவமை.

பகைவர்கள் தனித்தனியே நோக்கும்போது மிக எளியோராயினும் ஒன்றுகூடின், தனிப்பட்ட பகை மன்னன் எவ்வளவு வலிமை உடையவனாயினும் அவனை எளிதில் வென்றுவிடுவர் என்பது, இதனால் பெறப்படும் பொருள். எனவே, இது பிறிதுமொழிதலணி.

உவம உருபுகள்

தமிழ்ச்செல்வி குயில்போலப் பாடினாள்.

இத்தொடர் குரலினிமையை உணர்த்துகிறது. குரலினிமைக்குக் குயிலின் கு ஒப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஒருபொருளைச் சிறப்பித்துக்கூற, அதனைவிட சிறந்த வேறொரு பொருளோடு ஒப்பிடுவதே உவமித்துக் கூறுதல் எனப்படும். இவ்வாறு உவமித்துக் கூறுவதனால் புரியாதன எளிதில் புரியும்; கேட்டார்க்கு இன்பம் பயக்கு சிறப்பிக்கப்படும் பொருள் உவமேயம் எனப்படும். அதற்கு ஒப்பாகக் காட்டப்படும் பொருள் உவமை எனப்படும். இதனை உவமானம் எனவும் கூறுவர். உவமை, உவமேயம் ஆகிய இரண்டனுக்கும் இடையில் வரும் உருபு, உவம உருபு எனப்படும்.

தமிழ் தேன்போல இனிமையானது.

இத்தொடரில் போல என்பது உவம உருபு. உவம உருபுகள் பல. அவற்றையுட அவை தொடரில் அமைந்து வருவதனையும் காண்போம்.

உவம உருபு

தொடர்

1. போல - கிளிபோலப் பேசினாள்.
2. புரைய - வேய்புரை தோள்.
3. ஒப்ப - தாயொப்பப் பேசும் மகள்.
4. உறழ - முழவு உறழ் தடக்கை.
5. அன்ன - மலரன்ன சேவடி.

மேற்கண்டவை போன்ற உவம உருபுகள் பல உள்ளன.

போலப் புரைய ஒப்ப உறழ
மானக் கடுப்ப இயைய ஏய்ப்ப
நேர நிகர அன்ன இன்ன
என்பவும் பிறவும் உவமத் துருபே.

- நன்னூல், 367

விரியுவமை

உவமை, உவமேயம் (உவமிக்கப்படும் பொருள்) ஆகிய இரண்டனையும் பொருத்துகின்ற உவம உருபு வெளிப்படையாக வருவது விரியுவமை. இஃது, உவமைத் தொடர் எனப்படும்.

(எ.கா.) தேன்போன்ற மொழி.

இத்தொடரில் தேன் - உவமை; மொழி - உவமேயம்; போன்ற - உவம உருபு. உவம உருபு, இத்தொடரில் வெளிப்பட வந்துள்ளதனால் இது, விரியுவமை எனப்படும். இஃது, உவமைத் தொடராகும்.

தொகையுவமை

தேன்மொழி

இதில் உவமை, உவமேயம் ஆகிய இரண்டினுக்கும் இடையில் உவம உருபு மறைந்து வந்துள்ளது. எனவே, இதனைத் தொகையுவமை என்பர். இதனை, உவமத்தொகை எனவும் கூறுவர்.

உவமை உருவக மாற்றம்

பவளவாய் (பவளம் போன்ற வாய்) - இத்தொடரில் வாய் பவளத்தோடு ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பவளம் - உவமை, வாய் - உவமேயம் (உவமையை ஏற்கும் பொருள்)

இவ்வாறு, ஒருபொருளை அதனைவிடச் சிறந்த மற்றொரு பொருளோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவது உவமை எனப்படும்.

வாய்ப்பவளம். இத்தொடரில் வாயே பவளம் எனப் பொருள் கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. உவமைத்தொகையில் முதல் பகுதி (பவளம்) உவமானமாகவும் அதன் அடுத்த பகுதி உவமேயமாகவும் (வாய்) அமையும். உருவகத்தில், உவமேயம் முதல் பகுதி; உவமை அடுத்த பகுதியாக இருக்கும். இவ்வாறு உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் வேறுபடுத்தாது, இரண்டும் ஒன்றே என ஒற்றுமைப்படுத்திக் காட்டுவதே உருவகம்.

உவமை

-

உருவகம்

அமுதமொழி

-

மொழியமுது

கயற்கண்

-

கண்கயல்

தேன்தமிழ்

-

தமிழ்த்தேன்

பூவிரல்

-

விரல்பூ

மதிமுகம்

-

முகமதி

மலராடி

-

அடிமலர்

முத்துப்பல்

-

பல்முத்து

விற்புருவம்

-

புருவவில்

மலர்ப்பாதம்

-

பாதமலர்

பவளவாய்

-

வாய்ப்பவளம்

வினா, விடைவகைகள், ஒருபொருட் பன்மொழி

வினா வகை

என்ன? எப்படி? எங்கு? ஏன்? என வினாமேல் வினாவைக் கேட்டு விடையறிய விரும்புகின்றவனே சிறந்த அறிவாளியாக ஆகமுடியும் என்று சாக்கரடிகம், தந்தை பெரியாரும் கூறுவர். வினா அறுவகைப்படும். அவை: அறிவினா, அறியாவினா, ஐயவினா, கொளல்வினா, கொடைவினா, ஏவல்வினா என்பன.

1. அறிவினா

தான் ஒரு பொருளை நன்கறிந்திருந்தும் அப்பொருள் பிறர்க்குத் தெரியுமா என்பதனை அறியும்பொருட்டு வினாவப்படும் வினா அறிவினா.

(எ.கா.) திருக்குறளை இயற்றியவர் யார்? என ஆசிரியர் மாணவனிடம் வினவுவது.

2. அறியாவினா

தான் அறியாத ஒரு பொருளை அறிந்துகொள்வதற்காகப் பிறரிடம் வினவுவது அறியாவினா.

(எ.கா.) எட்டுத்தொகை நூல்களுள் புறம் பற்றியன எவை? என மாணவன் ஆசிரியரிடம் வினவுவது.

3. ஐயவினா

தனக்கு ஐயமாக இருக்கின்ற ஒருபொருள் குறித்து, ஐயத்தினைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக வினவப்படும் வினா, ஐயவினா.

(எ.கா.) அங்கே கிடப்பது பாம்போ? கயிறோ?

4. கொளல்வினா

தான் ஒரு பொருளை வாங்கிக்கொள்ளும்பொருட்டுக் கடைக்காரரிடம் வினவும் வினா, கொளல்வினா.

(எ.கா.) பருப்பு உள்ளதா? என வணிகரிடம் வினவும் வினா.

5. கொடைவினா

தான் ஒரு பொருளைக் கொடுப்பதற்காக, அப்பொருள் இருத்தலைப்பற்றிப் பிறரிடம் வினவுவது, கொடைவினா.

(எ.கா.) மாணவர்களே! உங்களுக்குச் சீருடை இல்லையோ?

6. ஏவல்வினா

ஒரு தொழிலைச் செய்யும்படி ஏவும் வினா, ஏவல் வினா.

(எ.கா.) மனப்பாடச் செய்யுளைப் படித்தாயா?

முருகா சாப்பிட்டாயா?

(இவை படி, சாப்பிடு என்று ஏவல் பொருளைத் தருகின்றன)

அறிவு, அறியாமை, ஐயுறல், கொளல், கொடை,
ஏவல் தரும் வினா, ஆறும் இழுக்கார்.

- நன்னூல், 385.

விடை வகை

வினாவிற்கு ஏற்ப விடையளிப்பதுதான் மொழிநடையின் சிறப்பு.

‘தேர்வு, நாளை நடைபெறுமா?’ எனக் கேட்ட ஒருவனிடம், ‘என் தங்கை ஏழாம் பகுப்பில் படிக்கிறாள்’ எனக் கூறுவது தவறு. வினாவும் விடையும் பிழையின்றி அமைதலே முறை.

இறை, செப்பு, பதில் என்பன விடையின் வேறுபெயர்கள். விடை எண்வகைப்படும். அவை: சுட்டு, மறை, நேர், ஏவல், வினாஎதிர்வினாதல், உற்றதுரைத்தல், உறுவது கூறல், இனமொழி என்பன.

1.சுட்டுவிடை

“சென்னைக்கு வழி யாது?” என்று வினவினால்,

‘இது’ என்பதுபோலச் சுட்டிக் கூறும் விடை, சுட்டுவிடை.

2.மறைவிடை (எதிர்மறுத்துக் கூறல் விடை)

“இது செய்வாயா?” என்று வினவியபோது, செய்யேன் என்பதுபோல எதிர்மறுத்துக் கூறும் விடை, எதிர்மறைவிடை.

3.நேர்விடை (உடன்பட்டுக் கூறுதல்)

“இது செய்வாயா?” என்று வினவியபோது, செய்யேன் என்று உடன்பட்டுக் கூறும் விடை, நேர்விடை.

4.ஏவல்விடை

“இது செய்வாயா?” என்று வினவியபோது, ‘நீயே செய்’ என்று ஏவிக் கூறுவது ஏவல்விடை.

5.வினாஎதிர்வினாதல்விடை

“இது செய்வாயா?” என்று வினவியபோது, ‘செய்யாமலிருப்பேனோ?’ என்று வினாவையே விடையாகக் கூறுவது, வினாஎதிர்வினாதல்விடை.

6.உற்றதுரைத்தல்விடை

“இது செய்வாயா?” என்று வினவியபோது, ‘உடம்பு நொந்தது’ என்று தனக்கு உற்றதனை விடையாகக் கூறுவது, உற்றதுரைத்தல்விடை.

7.உறுவதுகூறல்விடை

“செய்வாயா?” என்னும் வினாவிற்குக் ‘கை வலிக்கும்’ எனத் தனக்கு வரப்போவதனை விடையாகக் கூறுவது, உறுவதுகூறல்விடை.

8.இனமொழிவிடை

“ஆடுவாயா?” என்று வினவியபோது, ‘பாடுவேன்’ என ஆடுவதற்கு இனமான ஆடுவதனை விடையாகக் கூறுவது, இனமொழிவிடை.

சுட்டு, மறை, நேர் ஆகிய மூன்றும் வெளிப்படை. ஏவல், வினா எதிர்வினாதல், உற்றதுரைத்தல், உறுவதுகூறல், இனமொழி ஆகிய ஐந்தும் வினாக்களுக்குரிய விடையைக் குறிப்பால் உணர்த்துவன.

ஒருபொருட்பன்மொழி

1. திருமால் குன்றம் உயர்ந்தோங்கி நிற்கிறது.
2. அந்த ஏழைக் குழந்தையின் கண்கள் குழிந்தாழ்ந்து காணப்படுகின்றன.

இவ்விரு தொடர்களிலும் ஒருபொருள் குறித்துத் தொடர்ந்துவரும் இருசொற்கள் உள்ளன. அவை உயர்ந்தோங்கிய, குழிந்தாழ்ந்து என்பவை. உயர்ந்து, ஓங்கி ஆகிய இரு சொற்களும், உயர்ந்த என்னும் ஒரே பொருளிலும், குழிந்து, ஆழ்ந்து என்பவை குழிந்து என்னும் ஒரே பொருளிலும் வருகின்றன.

ஒரு பொருளையே தரும் பல சொற்கள் தொடர்வது, ஒருபொருட் பன்மொழியாகும்.

- (எ.கா.) 1. நடுமையம்.
2. மீமிசை ஞாயிறு.

என்னும் தொடர்களில் நடுப்பகுதி என்னும் ஒரே பொருளை உணர்த்தும் நடு, மையம் என்னும் இருசொற்களும், மேற்பகுதி என்னும் பொருளைத் தரும் மீ, மிசை என்னும் இருசொற்களும் இணைந்து வந்து ஒரே பொருளை உணர்த்தியுள்ளன.

பா நயம் பாராட்டல்

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட் கெல்லாநான் அன்புசெயல் வேண்டும்
எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணும்நான் சென்றே
எந்தைநின தருட்புகழை இயம்பியிடல் வேண்டும்
செப்பாத மேனிலைமேல் சுத்தசிவ மார்க்கம்
திகழ்ந்தோங்க அருட்சோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்
தப்பேது நான்செயினும் நீபொறுத்தல் வேண்டும்
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும்வேண் டுவனே.

திரண்ட கருத்து : இப்பாடல், இராமலிங்க அடிகளின் திருவருட்பா ஆறாம் திருமுறையில் 'சுத்த சன்மார்க்க வேண்டுகோள்' என்னும் தலைப்பில் உள்ளது.

அப்பா, நான் வேண்டுகின்றவற்றைக் கேட்டு, எனக்கு அருள்புரிவாயாக; பெறுதற்கரிய உயிர்கள் அனைத்துக்கும் அன்புகாட்டுதல் வேண்டும்; என் அருமையான தந்தையாகிய உன் அருளாகிய புகழை எங்கெங்கும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்; நாங்கள், சொல்லுதற்கியலாத உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கின்ற, உயிர் இரக்கப் பெருவழி விளங்கி மேம்பட, உன் அறிவொளியைக் கொண்டுசெல்ல வேண்டும்; நான் செய்யும் பிழைகளை எல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ளல்வேண்டும்; என் அருமைத் தலைவனாகிய உன்னைப் பிரியாமல், நான் இருக்கவும் அருள் செய்தல் வேண்டும்.

பொருள் நயம் : இறைவனிடம் வேண்டுவனவற்றை இங்குப் பட்டியலிடுகிறார் வள்ளலார். உயிர்களிடத்தில் அன்பு, இறைவன் புகழைப் பிறர்க்கு எடுத்துரைத்தல், உயிர் இரக்கத்தினால் கிட்டும் அருள் ஒளியைப் பரப்பதல், பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல், பிரியாதிருத்தல் ஆகிய இவை எல்லார்க்கும் கிடைத்தால் அருளாளர்களாக விளங்கலாம் என்பதனை வள்ளல் பெருமான் எடுத்தருள்கின்றார்.

அணிநயம்

இப்பாடலில், இயல்புநவீர்சி அணி இடம்பெற்றுள்ளது. அருள், அன்பு, புகழ் என்பவை இயற்கை விளக்கம். அவை காட்டலாகாப் பொருள் என்பார் தொல்காப்பியர். அவற்றை விளங்கிக் கொள்ளுதல் உயர்வுதரும்.

குறிப்பு நயம்

அருள்புரிதல் இறைவன் செயல். அன்பு செய்தல், புகழை இயம்பிடுதல், அருட்சோதி செலுத்துதல், பிரியாதிருத்தல் ஆகியன உயிர்களுக்கான செயல்கள். இவற்றை இப்பாடலில் உணர்த்துகிறார் வள்ளலார். இவ்வாறு அருளைப் பெறுதல்வேண்டும் என்பதே குறிப்பு.

எதுகை, மோனை நயம்

பாடலில் அடிதோறும் இரண்டாவது எழுத்து ஒன்றிவருவது எதுகை.
அப்பா, எப்பாரும், செப்பாத, தப்பேது.
பாடலில் அடிதோறும் முதல் எழுத்து ஒன்றிவருவது மோனை.
ஓரடியில் முதல் மூன்று சீர்களிலும் வருவது கூழைமோனை.
எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணும் - கூழைமோனை.

இயைபு நயம்

இப்பாடலில் வேண்டும் வேண்டும் என்னும் இயைபுச் சொற்கள் வந்து ஓசையின்பம் பயக்கின்றன.

பயிற்சி : கீழுள்ள பாடலைப் படித்துணர்ந்து, அதன் மையக் கருத்தினை எழுதுக. அப்பாடலில் அமைந்துள்ள ஏற்புடைய நயங்களை எடுத்தெழுதுக.

மனிதரெலாம் அன்புநெறி காண்ப தற்கும்
மனோபாவம் வாளைப்போல் விரிவ டைந்து
தனிமனிதத் தத்துவமாம் இருளைப் போக்கிச்
சகமக்கள் ஒன்றென்ப துணர்வ தற்கும்
இனிதினிதாய் எழுந்தஉயர் எண்ண மெல்லாம்
இலகுவது புலவர்தரு சுவடிச் சாலை
புனிதமுற்று மக்கள்புது வாழ்வு வேண்டில்
புத்தகசா லைவேண்டும் நாட்டில் யாண்டும்.

- பாரதிதாசன்

மரபுத்தொடர்

நம் முன்னோர் தொன்றுதொட்டு எப்பொருளை எச்சொல்லால் எவ்வாறு வழங்கினார்களோ, அப்பொருளை அச்சொல்லால் அவ்வாறே வழங்குவது மரபு எனப்படும். மரபுச் சொற்றொடர்க்கு நேரடிப்பொருள் கொள்ளாது, அதன் உட்பொருளை அறிந்து தொடர்களில் அமைத்துப் பழகுதல்வேண்டும்.

(எ-டு) அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு என்று சொன்ன காலம் மலையேறிவிட்டது.

சில மரபுத்தொடர்களுக்கான பொருளறிவோம் :

தொடர்

1. ஆயிரங் காலத்துப் பயிர்
2. எடுப்பார் கைப்பிள்ளை
3. ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாது
4. அவலை நினைத்து உரலை இடித்தல்
5. முதலைக்கண்ணீர்
6. அவசரக்குடுக்கை
7. ஆகாயத்தாமரை
8. கம்பி நீட்டல்
9. தாளம்போடுதல்
10. கானல்நீர்
11. பஞ்சாய்ப் பறத்தல்
12. குட்டிச்சுவர்
13. கொட்டியளத்தல்

பொருள்

- நீண்ட காலத்திற்குரியது
- தன் சிந்தனையின்றிச் சொல்பவர் பேச்சைக் கேட்டு நடப்பவர்
- பட்டறிவில்லாத படிப்பறிவு
- எண்ணமும் செயலும் ஒத்துவராமை
- பொய்யழகை
- எண்ணித் துணியாதார்
- இல்லாத ஒன்று
- சொல்லிக்கொள்ளாமல் செல்லல்
- எதைச் சொன்னாலும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளல்
- இருப்பதுபோல் தோன்றும் ஆனால் இராதது
- அலைந்து திரிதல்
- பயனின்றி இருத்தல்
- மிகுதியாகப் பேசுதல்

தமிழெண்களை அறிவோம்

க	1	கக	11	உக	21	நக	31	சக	41
உ	2	கஉ	12	உஉ	22	நஉ	32	சஉ	42
ந	3	கந	13	உந	23	நந	33	சந	43
ச	4	கச	14	உச	24	நச	34	ச்ச	44
ரு	5	கரு	15	உரு	25	நரு	35	சரு	45
கூ	6	ககூ	16	உகூ	26	நகூ	36	சகூ	46
எ	7	கஎ	17	உஎ	27	நஎ	37	சஎ	47
அ	8	கஅ	18	உஅ	28	நஅ	38	சஅ	48
கூ	9	ககூ	19	உகூ	29	நகூ	39	சகூ	49
கஃ	10	உஃ	20	நஃ	30	சஃ	40	ருஃ	50